

Wyttis

VOLUME 36 — Nr. 8

RUGPJŪTIS-AUGUST, 1950

Published Monthly by
Knights of Lithuania
 366 W. Broadway,
 SO. BOSTON 27, MASS.

DIEVUI IR TĒVYNEI

Year's subscription: U. S. and
 Canada \$3.00; foreign \$3.50;
 single copy 30 cents.

EDITOR — ANTANAS VAICIULAITIS 2087 No. Main Ave., Scranton 8, Pa.
 ASST. EDITOR — PHYLLIS GRENDAL 366 W. Broadway, S. Boston 27, Mass.

Knights of Lithuania Supreme Council Officers 1949-50

REV. J. C. JUTKEVIČIUS, Spiritual Director 153 Sterling St., Worcester 4, Mass
 JACK L. JATIS, President 6822 S. Rockwell St., Chicago 29, Ill.
 AL WESEY, Vice President 102 Maple St., Great Neck, N. Y.
 BERTHA CIOCYS, Vice President 186 Congress Avenue, Providence, R. I.
 SYLVIA RACZKUS, Recording Secretary 6442 S. Artesian Avenue, Chicago 29, Ill.
 DOROTHY MILLER, Financial Secretary 210 Richmond Avenue, Dayton 6, Ohio
 PHILOMENA REKASIUS, Corresponding Secretary 4545 S. Fairfield Avenue, Chicago 32, Ill.
 FRANK GUDELIS, Treasurer 129 Rita St., Dayton 4, Ohio
 HELEN C. PINKIN, Trustee 81 Grove St., Elizabeth 2, N. J.
 JOHN P. CONTONS, Trustee 30 Vinton St., South Boston 27, Mass.
 KONSTANT J. SAVICKUS, Legal Advisor 4107 S. Archer Ave., Chicago 32, Ill.

Ritual Committee

ANTHONY J. YOUNG, Esq. 315 "E" St., So. Boston 27, Mass.
 LONGINAS L. SVELNIS, 163 "I" St., So. Boston 27, Mass.
 VICTOR ANCHUKAITIS, 127 "G" St., So. Boston 27, Mass.

Lithuanian Affairs Committee

REV. JOHN C. JUTKEVIČIUS, Chairman; JOSEPH MATACHINSKAS, New England District;
 ANNE M. KLEM, New York - New Jersey District; PETRONELLE ZELINSKAS, Ohio - Michigan District;
 WILLIAM KOLICIUS, Pennsylvania District; EDWARD LUKOŠAITIS, Chicago District.

Honorary Membership Committee

LEONARD SIMUTIS, Chairman; JACK L. JATIS, Secretary; ANTHONY J. MAZEIKA, FRANK
 RAZVADAUSKAS, KASTAS ZAROMSKIS.

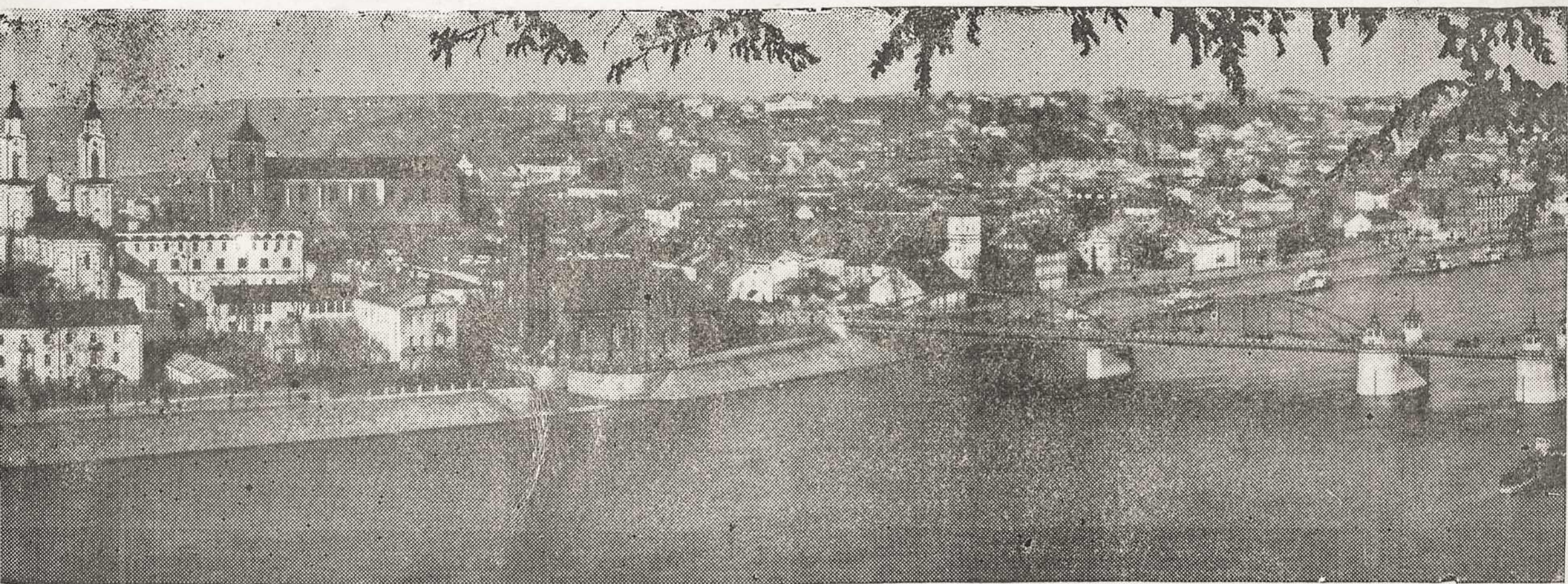
KAZYS ŠKĖMA, Art. Dept.

Graži tu, mano brangi tėvyne,
 Šalis, kur miega kapuos didvyriai!
 Ne veltui bočiai tave taip gynė,
 Ne veltui dainiai plačiai išgyrė!

Maironis

All correspondence should reach the editorial offices by the 15th of the month preceding the next issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

Entered as Second Class Matter June 10, 1943 at the Post Office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

SENASIS KAUNAS

Svarbūs Vyčių reikalai

PRANAS RAZVADAUSKAS

MŪSŲ ŪPAS

Dažnai pastebime mūsų tarpe narių, kurie gyvena ūpu, vadovaujasi teorija ir, taip svajodami, jie "nuveikia" didžiausius darbus, vaizduojasi "milžinišką organizaciją" ir panašiai.

Tačiau praktikoje vyksta visai kitaip. Teorija tik savo jausmus veikimui galima sužadinti, bet kad teorija virstų realybe, reikia daug patyrusių vadų, atsidavusių organizacijai, pilnų energijos, nepalaužiamos dvasios ir vertų vado vardo. Turint tokių vadų, tikiu, kad ir teorijoje išsvajotos mintys virstų realybe ir visa vyčių organizacija žymiai augtų, o jos nariai, iki vieno, nuoširdžiai dirbtų Dievui ir Tėvynei.

Vyčių centro valdyba, matydama vadų trūkumą organizacijai, rengia vadų kursus, kad išamonintų savo narius veikti, kad jie būtų nepalaužiami organizacijos ir visuomenės vadai.

Čia trumpai noriu tarti, kaip ir kokį aš vaizduojosi vadą.

VADAI

Geras vadas yra autoritetas. Vadas, turįs įtakos kitose organizacijose ar pavienių žmonių akyse, gali žymiai laimėti ir siekti užsibrėžtą tikslą organizacijos labui.

Ne kiekvienas, kas vadovauja, yra tikras vadas. Gyvenime kartais vadovauja ir visiškai netinkami žmonės. Tikras vadas yra tas, kuris gerai žino, kur veda, ir kuris geriausiais keliais veda. Tai reiškia, kad vadas turi turėti kilnius tikslus ir mokėti rasti geriausius, bet kartu ir leng-

viausius kelius tiems užsibrėžtiems tikslams įgyvendinti. Kad surastu aukštus tikslus, vadas turi būti pakankamai išsilavinęs; turi būti išmintingas, kad surastų geriausius kelius ir jais eitų. Jis turi būti pakankamai drąsus ir ryžtingas. Taigi, vadas pirmoje eilėje turi būti — proto ir valios žmogus. Be to, kilnus tikslas ir tiesus kelias iš jo reikalauja, kad tiksla siekiant būtų vartojamos doros priemonės. Tik tikras vadas yra autoritetas ir visų gerbiamas, jei jis savo gyvenimo pavyzdžiu gali auklėti visuomenę ir skiepti joje organizacines santvarkos idėjas.

Bet tikram vadui, greta išminties, reikia turėti ir praktiško sumanumo. Išmintis, be praktiško sumanumo, dažnai niekais paverčia geriausius vado užsimojimus. Tik praktiškai sumanus vadas nesileis į išsvajotus užsibrėžimus. Išmintingai drąsus, doras ir praktiškai sumanus — štai koks turi būti idealus vadas.

Atleiskite, kad drįstu taip ilgai dėstyti, koks turi būti vadas mūsų organizacijai ir visuomenei vadovauti. Bet čia norėjau pabrėžti ir prašyti visų, kurie pretenduoja į vadus, kad būtų praktiški, naudotųsi ne vien jaunatvės energija ir staigiomis mintimis, bet ir pasitartų su dvasios vadais, patyrusiais senesniais vyčiais ir kitais veikėjais. Tik priėjus aiškios išvados, gerai išdirbus planą, galima tikėtis, kad užsibrėžtas tikslas bus pasiektas.

KITI VYČIŲ TIKSLAI

Mūsų konstitucija sako: "L. Vyčiai vadovaujasi katalikų pasaulėžiūros bei doros dėsniais"...

PRANAS RAZVADAUSKAS, buv. Vyčių pirmininkas (1941-46) ir dabartinis jų Garbės Narys.

Nuo pat iškūrimo vyčiai visuomet buvo Dievo ir Bažnyčios sargyboje. Pirmaisiais iškūrimo metais vyčiai buvo pavojingiausi Katalikų Bažnyčios priešams. Ir dabar vyčiams reikia prisiminti du žodžius: Dievas ir Tėvynė; tai yra mūsų idealas, mūsų kelrodis, kuriuo mums reikia eiti į gyvenimą. Ne tik

mums, — mes esam įpareigoti uždegti ir kitus Dievo ir Tėvynės meile. Vyčiui labai svarbu pažinti vytį. Bet pažinimas bus tik tuomet naudingas, kai nebeliks abejonės apie narį, kad jis ištikimas Dievui ir Tėvynei, nuoširdus organizacijai. Jei atsiranda pagrindo abejoti apie jo tikėjimo nuoširdumą, tai toks narys jau tampa pavojingas vyčių organizacijai ir jis jau nebeduos to dvasinio maisto, kurio kiekvienas tikisi iš vyčių organizacijos. Todėl dviprasmių mums nereikia. Tokius pastebėjus, reikia greitai išsivalyti.

Trečias punktas konstitucijoje skamba šiaip: "Liet. Vyčiai žadina jaunuomenėje prisirišimą savo tėvų žemei — Lietuvai ir savo gimtosios kalbos meilę..."

Čia labai svarbus ir gal mažiausiai vyčiams suprantamas punktas.

Amerikietis lietuvis jaunuolis, kuris Lietuvos niekada nematęs, tėvų ar organizacijos neinformuotas, pasakys: — Kas gi man čia Lietuva, ar ta lietuvių kalba, tokioje didelėje, turtingoj, visko perpildytoj Amerikoje? Ką čia reiškia?

Taigi, mielas vyti, labai daug mums reiškia. Nepaisydamas Lietuvos, nepaisydamas jos gražios kalbos — darai sunkią nuodėmę. Išsižadėdamas savo tėvų kalbos ir žemės, tu kartu išsižadi ir savo tėvų, o jei esi vytis, eini prieš organizacijos konstituciją.

Tikiu, kad vyčių tarpe tokių pavyzdžių nėra. Tenka džiaugtis, kad centro valdyba ir "Vyties" redaktoriai bando kiek galima pateikti lietuviškos dvasios per "Vytį". Dedama daug įdomių lietuviškų straipsnių ir daug dainų. Daina gal geriausiai sužadina tautinius jausmus.

Vyčiai myli dainą. Todėl dainuokime lietuviškai. Apdainuokime tėvų žemę ir dabartines jos kančias lietuvių kalba. Būkime tikri vyčių ir tėvynės Lietuvos vaikai.

Paminklas Lietuvai — Kristaus suklypimo vietoje

Jeruzalėje, Kristaus Kryžiaus Kelio trečiojo stotyje, kur Kristus buvo suklypęs savo kryžių benešdamas, aukščiau altoriaus pastatyta ir pašventinta statula. Statula vaizduoja Kristų parkritusį po sunkia kryžiaus našta. Ji pastatyta ant akmens, ant kurio iškalti šie reikšmingi žodžiai: pirmoje eilėje "1940 - 1950", antroje eilėje — "Jėzau! Gelbėk Lietuvą!", trečioje eilėje — "1950 m. sausio 22 d."

Tai pirmas reikšmingas šių jubiliejinių metų įvykis, susijęs su Lietuvos martirologijos dešimtmečiu. Paminklą iš svetur atsivežė ir padovanojo kenčiančios Lietuvos sūnus, bolševikų kalinimas ir ištremtas, vėliau išlaisvintas iš vergijos. Jisai atsivežė šį paminklą į Šventąją Žemę ir jį padovanojo šiais sumetimais: "Kadangi gyvenu laisvuose kraštuose ir turiu progą lankyti Jeruzalę, tai paliksiu čia simbolinį paminklą kenčiančių lietuvių katalikų vardu ir išklausysiu Šv. Mišių, paaukotų Lietuvai ir visiems lietuviams katalikams, kurie šiandien vargsta kalėjimuose Lietuvoje ir Sibiro taigose". Tam tikslui šis lietuvis sąmoningai pasirinko tą vietovę, kur Kristus buvo suklypęs po sunkia kryžiaus našta.

Amerikos Kongreso knyga apie Genocidą

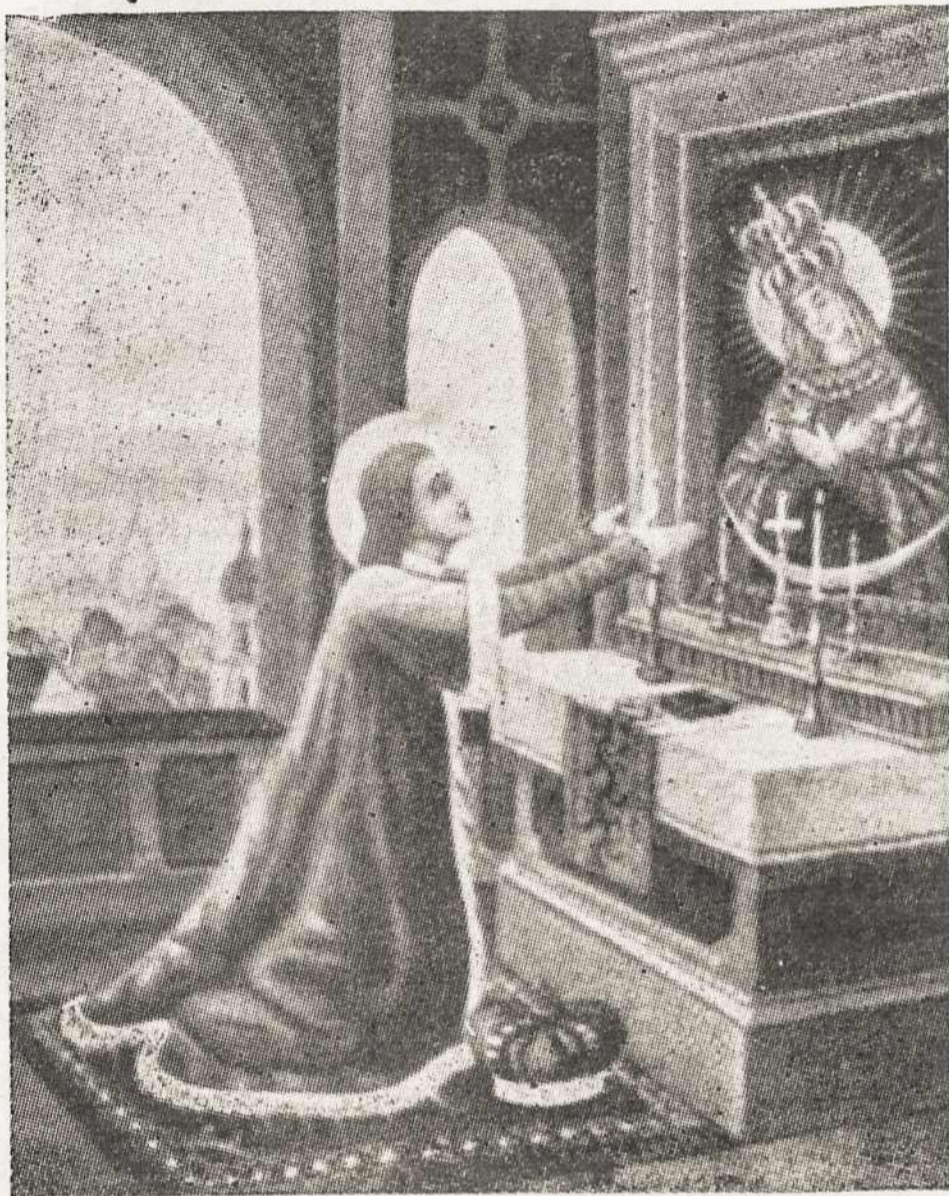
Gegužės 1 d. Amerikos Senato speciali Genocido pakomisija išleido stambią 555 puslapių knygą, su stenogramomis ir dokumentacija. Leidinys pavadintas "The Genocide Convention Hearings before a Subcommittee of the Committee on Foreign Relations, United States Senate."

Šiame leidinyje tilpo š. m. sausio 23, 24, 25 ir vasario 9 dd. parodymų stenogramos ir įvairūs memorandumai, už ir prieš. ALT įgaliotojo liudytojo, adv. Kosto R. Jurgėlos, pardymai apima 39 pusl. (416-454). Toje knygos dalyje įdėta vienintėlė klišė — Raud. Armijos žemėlapis, kurio pirmoji laida 1939 m. žymėjo Lietuvą ir Latviją kaip sovietines respublikas. Taipgi įdėta eilės slaptų Sierovo ir Gladkovo įsakymų, jų tarpe poros dar niekur kitur nespausdintų, vertimai.

Gaila, kad tikrai skaityklose bebus progos šį leidinį užtikti, nes tai Senato Komisijos narių naudojimui išleistas veikalas. Senatoriai dabar turės vertingą rinkinį įvairių tautų reikalams suprasti. Pav., šioje knygoje yra sudėtos ir visos Amerikos Lietuvių Visuotiniojo Kongreso rezolucijos.

Šv. Kazimieras Paskirtas Ypatingu Lietuvių Jaunimo Globėju

KAUNO ARKIVYSKUPAS METROPOLITAS IR KITI TREMTYJE ESĄ LIETUVOS VYSKUPAI VISAM LIETUVIŲ JAUNIMUI SIUNČIA SVEIKINIMĄ IR GANYTOJINĮ LAIMINIMĄ.

Šv. Kazimieras

K. Šimonio paveikslas

Mylimasis jaunime!

Visai mūsų tautai ir Jums sunkiais laikais, tarsis paguodos ir pagalbos ženklą iš dangaus, mes pranešame Jums malonią naujieną. Šventasis Tėvas PIJUS XII, atsakydamas į Lietuvos Vyskupų ir tikinčiųjų prašymą, paskyrė ir paskelbė neatšaukiamai ir visiems laikams ŠVENTĄJĮ KAZIMIERĄ ypatingu Danguje esančiu Globėju visam lietuvių jaunimui. Tą neseniai gautą žinią šiuo laišku mes Jums ir skelbiame.

POPIEŽIAUS PIJAUS XII RAŠTAS

PP. PIJUS XII

Amžinai dalyką atsiminti

Šventoje Bažnyčioje jau senai išgalėjo tas paprotys, kad Romos Popiežiai tautoms ar atskiroms bendruomenėms skirtų Dangiškus Globėjus pas Dievą, kurie joms šviestų kaip aiškūs krikščioniško gyvenimo pavyzdžiai, būtų kartu ir padėtų atsidūrusiems šio nelaimių

pilno gyvenimo sunkumuose. Ypač tai turi didžiausios reikšmės šiuo pilnu sumišimo mūsų laiku, kuriame, po žiauriausio karo siautėjimo, MES matome tarpe kitų ir lietuvių tautą, o ypatingai jos jaunikaičius ir jaunuolius prislėgtus neapsakomos nelaimės; kai neseniai visame pasaulyje vyko ginklų kova, visų geriausieji iš to jaunimo narsiai kovojo ir atidavė savo gyvybes už altoriaus ir šeimų židinius, ar pasmerkti darbams yra ištremti į tolimus ir nesvetingus kraštus; kiti priversti tarnauti svetimose kariuomenėse ne be didelio pavojaus savo tikėjimui ir doros tyrumui; kiti, pasilikusieji tėvynėje, yra suvedžiojami bedievių viliojimais ir gundymais, ypatingai tie, kurie mokosi jaunimui skirtose įstaigose, kad ten giliau persiimtų vadinamo komunizmo mokslu; kiti pagaliau, kurių priskaitoma daugiausia, netekę tėvynės turi apsigyventi Europos, Vidurinės Amerikos, Australijos kraštuose ar kitose vietose. Taip didelėje tat nelaimėje, už kurią didesnės nėra buvę visoje lietuvių tautos istorijoje, šitos tautos jaunimas, ištikimas savo senam tikėjimui, su didesniu atsidėjimu šaukiasi pagalbos šventojo Kazimiero, trečiojo to paties vardo Lenkijos karaliaus sūnaus ir Lietuvos kunigaikščio, kurio garbinimas jau senai pas jį buvo paplitęs.

Šiame rinktiniame Jaunikaityje, kuris sulaukęs vos 25 metų amžiaus, baigė visokio šventumo pilną savo gyvenimą, taip skaisčiai pasireiškė ištikima Apaštalų Sosto ir Katalikų Religijos meilė, kad jis uoliai stengėsi pašalinti iš tėvynės atskalos (schizmos) nuodus.

Šventas Kazimieras buvo didelis Dievo Gimdytojos garbintojas ir, jau miręs, rastas savo rankose laiką popierį su įrašyta jos garbei giesme. Ypatingu gi pagyrimu Šv. Kazimieras yra aukštinamas, kad visą savo gyvenimą išsaugojo save nepalietą bet kokio skaistybės sutepimo. Jis yra tikrai vertas, kad ir šiais laikais, kada skaistybės dorybė yra puolama visokiais būdais ir priemonėmis, būtų nupelnytai ir teisingai pastatytas lietuvių jaunimui kaip kilnus ir tikras pavyzdys.

Visa tai apsvarstę šios tautos Ganytojai, taip pat daugelio jų tautiečių vardu, per garbingą Brolių Vincentą Padolski, Larandos Vyskupą, išreiškė MUMS prašymą, kad MES maloningai teiktumėmės paskelbti šv. Kazimierą ypatingu lietuvių jaunimo Danguje esančiu Globėju.

MES gi visa širdimi apgailestaudami taip skaudžią šios tautos nelaimę, o ypatingai tų iš

jos, kurie dar jaunystės žydėjime yra, mielu noru laikėme priimtinais jų pageidavimus, kad minimojo Dievo Tarno garbinimas kasdien vis labiau didėtų ir galėtų duoti vis gausesnius šventumo ir paguodos iš aukštybių vaisius. Todėl MES, atsiklausę taip pat garbingiausią MŪSŲ Brolių Klemensą Šventosios Romos Bažnyčios Kardinolą Mikarą, Valetri Vyskupą ir Šventosios Apeigų Kongregacijos Prefektą, šiuo raštu ir visiems laikams, MES tai tikrai žinodami ir rimtai apsvarstę bei Apaštalinės galios pilnybe, *Šventąjį Kazimierą Išpažinėją* patvirtiname, paskiriame ir paskelbiame visos Lietuvos Jaunuomenės ypatinguoju Danguje esančiu GLOBĖJU pas Dievą, pridėdami visas ir kiekvieną atskirai pagarbas ir liturgines privilegijas, kurios pridera ypatingiems bendruomenių globėjams, visai neturint galios tai sukliudyti bet kokiems kitiems dalykams. Tai skelbiame, patvarkome, nuspręsdami, kad šis raštas yra ir pasilieka tvirtas, galiojantis ir visada veikiąs; kad iš jo seka ir įgauna pilnos galios ir nepaliečiamos pasėkos; kad tie, kuriuos tai liečia ar galės liesti, dabar ir ateityje galės pilniausiai tuomi remtis; nuo dabar tampa niekingu ir neturinčiu vertės visa, jeigu šiais dalykais kurio kito autoriteto, žinant ar nežinant, būtų kas bandoma kitaip patvarkyti.

Duota Romoje pas Šventąjį Petrą po Žvejo Žiedu, 11 birželio mėnesio MCMXLVIII, Mūsų Pontifikato dešimtais metais.

Ypatingu Jo Šventenybės įsakymu
Už Emin. Kardinolą Valstybės Sekretorių
L. S. (pas.) J. Bapt. MONTINI
Subst. Scr. St.

LIETUVOS VYSKUPŲ LAIŠKAS

Mylimieji!

Lietuvių tauta, ne savo kalte vėlai priėmusi krikščionybę, savo Didžiųjų Kunigaikščių — Jogailos ir Vytauto Didžiojo — žodžiu ir pavyzdžiu skatinama tapo katalikiška. Kartą pažinusi Evangelijos šviesą, mūsų tauta visa siela ir visiems laikams pasidavė Kristui Viešpačiui. Net labai stiprios pagundos iš protestantizmo ir rusiškos stačiatikybės pusės, ne kartą net persekiojamai, nei vieno kito, nors ir kilmingo lietuvio atkritimas nuo katalikų tikėjimo, tautos daugiau nepaveikė ir nepajėgė jos atitraukti nuo Katalikų Bažnyčios. Ilgai trukę sunkūs karų ir 120 metų Rusijos carų vergijos laikai neleido tautai įvertinti atskirų tautos asmenybių pasiekto krikščioniškojo tobulumo. Tačiau vienas iš mūsų tautos sūnų, Lenkijos karaliaus ir Lietuvos didžiojo kunigaikščio Kazimiero ir Austrijos kunigaikštystės sūnus — Kazimieras Jogailaitis savo asmens krikščionišku tobulumu iškilo taip aukštai, kad jam priklausio vieta tarpe pačių gražiausių Katalikų Bažnyčios šventųjų.

Savo šventąjį Karalaitį jau senai ir giliai pamilo, jį garbino, jo šaukėsi kaip savo Danguje esančio Gelbėtojo visose sunkiose valandose. Tautos meilę savo Šventajam liudija Vilniaus

mieste jo garbei pastatyta graži šventovė ir puošni koplyčia Vilniaus Katedroje, kur ilsisi Šventojo kaulai.

Šventojo Kazimiero šventumo garsas ir jo garbinimas pasklido ir toli už Lietuvos. Jau senais laikais Neapolio mieste Italijoje buvo susikūrusi kilmingųjų jaunuolių sodalicija, kuri savo Globėju buvo pasirinkusi šv. Kazimierą. Sodalicijos centras buvo senas, vadinamas "Didesnysis" šv. Jurgio dievnamis, kuriame buvo graži, erdvi koplyčia, dedikuota šv. Kazimiero garbei. Joje stovėjo nedidelė medinė paauksuota šv. Kazimiero statula, kurios krūtinėje tilpo Šventojo relikvija — piršto narelis — gauta iš Vilniaus Vyskupo Jurgio Tiškevičiaus. Paskutiniojo Bavarijos karaliaus statytoje pilyje audiencijų salę ir koplyčią taip pat puošia gražūs šv. Kazimiero paveikslai. Kada Rusijos carų valdžia Lietuvoje kliudė Šventojo garbę, visaip iškreipdami istorijos faktus, niekino lietuvių akyse Šventojo protėvius — didžiuosius Lietuvos kunigaikščius, tai Lietuvos katalikiškos liaudies vaikai, atsidūrę svetimuose kraštuose, ypač Amerikoje, labai ryškiai parodė, kaip lietuvis visur vertina savo šv. Karalaitį. Ten atsirado ne tik dievnamiai jo garbei, jo vardu parapijos, bet jo vardu ten susikūrė ir vienuolija ir įvairios draugijos bei mokslo įstaigos.

Dievo Apveizdos sutvarkymu Lietuvai atgavus nepriklausomybę ir laisvę, buvo jaučiama tautoje noro ir pasiryžimo, kuriuo nors ypatingu įvykdytu sumanymu pagerbti savo šv. Karalaitį, kuris jau ilgus amžius buvo lyg tikrasis vadas visų kovojančių už Dievą ir Tėvynę. To noro ir ryžtingumo daugiausia rodė laisvos Lietuvos jaunimas. Tėvynę ištikusi neapsakoma nelaimė sukliudė sumanymų vykdymą, bet patį reikalą padarė dar aktualesnį ir pagyvino pasiryžimus.

Lietuvos Vyskupai matydami visai tautai, o ypatingai jaunimui gresiančius pavojus, norėdami pagyventi lietuvių pasitikėjimą savo šv. Globėju ir duoti jaunimui krikščioniško gyvenimo vadą klaidų pilname pasaulyje, ryžosi prašyti Šventąjį Tėvą Pijų XII, kad jis savo apaštaline galia teiktųsi paskirti šv. Kazimierą viso lietuvių jaunimo ypatingu Globėju pas Dievą. Gavus tokiam žygiui Šventojo Tėvo pritarimą buvo kreiptasi į lietuvius, kuriuos aplinkybės leido pasiekti, kviečiant juos prisidėti prie Vyskupų prašymo. Daug lietuvių katalikų — subrendusių ir jaunimo parašų buvo atsiųsta Vyskupams, kurie kartu su prašymu buvo įteikti Šventajam Tėvui. Į tą Vyskupų ir tikinčiųjų prašymą Šventasis Tėvas atsakė čia skelbiamu raštu — Breve.

Mes, Lietuvos Vyskupai, pranešdami Jums šią Šventojo Tėvo malonę, pareikštą mūsų tautai ir ypač Jums, Lietuviškas Jaunime, turime vilties, kad Jūs ypatingu būdu teiksitate garbę ir dėkosite Visatos Viešpačiui, kuris Lietuvai ir visiems lietuviams yra davęs taip garbingą šventą Globėją, kurio užtarimu Jis jau senai padėjo Lietuvių tautai, padės jai šiais sunkiais laikais ir ateityje.

KUN. DR. IGNAS F. BOREIŠIS

Gegužės 6 d. visos Šv. Antano parapijos draugijos ir kuopos reikšmingai pagerbė savo dvasios vadą Kun. Dr. I. F. Boreišį 30 metų kunigystės ir parapijos suorganizavimo proga. Per sumą jubiliatui patarnavo Kun. B. Ivanauskas iš Clevelando ir Kun. S. Saplys, M. I. C. iš Milwaukee, Wis. Kun. A. Karužiškis pasakė pamokslą, pažymėdamas reikšmingą jubiliatu darbuotę lietuvių reikalams. Vyčių choras, vedamas muz. J. A. Blažio, gražiai pagiedojo mišias ir giesmes.

Vakare St. Clements Hall įvyko šaunus bankietas pagerbti Kun. Dr. Boreišiui. Programa buvo įvairi. Pirmiausia reikšmingą kalbą pasakė apie jubiliatą Kun. Dr. Pauliukas, O. P. Sudėjo nuoširdžius linkėjimus Kun. B. Ivanauskas, Kun. S. Saplys, M. I. C., Kun. A. Kamžiškis, Kun. Pabucky (ukrainietis), Kun. J. Kluonius, Kun. V. Stanevičius, Šv. Antano parapijos komitetas, inž. J. Mikaila nuo ateitininkų ir visos dr-jos bei kuopos, šv. Antano parapijoje gyvuojančios, sveikino ir kiekviena įteikė dovaną. Frank Peterson, L. Vyčių 102 kp. pirm., pasveikino Vyčių vardu ir įteikė Vyčių 4 ordino ženklą, nes Kun. Dr. F. Boreišis nuo suorganizavimo L. Vyčių 102 kp. visą laiką su Vyčiais darbuojasi.

Jubiliatas per 30 metų Detroite yra labai daug lietuvių reikalams pasidarbavęs. Jautriais pamokslais pritraukė lietuvius prie savo bažnyčios, patriotinėmis kalbomis per įvairius lietuvių parengimus sukelia lietuvių jausmus mylimai tėvynei.

Gyvuoki, garbingas Dvasios Tėve, dar ilgus metus, padėki ir vadovauki lietuvių reikalams. Š.

Mes tikimės, kad Jūs, nors išblaškyti visame pasaulyje, kuris šiandien taip apsikrėtęs stabmeldiškais nedorais papročiais ir visokiomis klaidomis, mokėsite parodyti dėkingumą ypatingam Jūsų šv. Globėjui, jį garbindami ir sekdami jo ištikimybe Dievo įsakymams, Evangeliniam tobulumui, jo meile Švenčiausiajai Marijai, uolumu ginti Katalikų Bažnyčios mokslą ir jos teises, brangindami sielos ir kūno nekaltybę, pasekdami teisingu pasaulio teisybės supratimu ir kitomis jo dorybėmis, pelniusiomis jam amžinąją laimę ir dangiškąją garbę. Eidami jo eitu gyvenimo keliu ir Jūs būsite vis vertesni didesnių Dievo malonių, vis gražiau išgarsinsite Jūsų vardą kaip lietuvių katalikų visur, kur teks jums gyventi, visų tarpe, su kuriais teks jums susitikti. Tuo keliu eidami Jūs būsite vis tvirtesnis tautos gyvybės ir tvirtybės pagrindas.

Jūsų broliai, kenčią Lietuvoje ar esą šiaurės tirono tremtyje ir kalėjimuose, negalės kol kas nei šios naujienos išgirsti nei už ją padėkoti Šventajam Tėvui. Mes tikime, kad Jūs iš visų pasaulio kraštų atsiliepsite ir Jūsų ir anų Jūsų brolių vardu išreikšdami Šventajam Tėvui dėkingumą už parodytą meilę ir užuojautą lietuvių jaunimui, ypatingai šiose sunkiose mūsų tautai valandose. Mes tikimės, kad tas dėkingumas bus ne vieno karto, ne laikinas, o amžinai atsimintinas, kol bus gyva lietuvių tauta.

Nuo dabar lietuvių jaunimo tarpe visuose pasaulio kraštuose turi prasidėti ypatingesnis Šventojo Globėjo garbinimas, atsimenant jį ir kasdieninėje maldoje, įvedant jo garbei atskiras valandas ir dienas. Sekdami sena lietuvių tautoje savo laiku prigijusia tradicija, mes randame, kad lietuvių jaunimui būtų tinkamiausia švesti metinę savo ypatingojo Globėjo šventę šv. Kazimiero Relikvijų Perkėlimo dieną, kuriai yra paskirtas pirmas sekmadienis po Oktavos Šven-

čiausios Marijos Dangun Ėmimo (sekmadienis po rugpiūčio 22 d.). Ta šventė jau buvo jums priminta 1946 metais ir daug kur Jūsų ji jau buvo švenčiama. Derėtų, kad jau šiais metais pasiruoštumėte tai šventei visas lietuvių jaunimas kartu — pradedant mažiausiais ir baigiant užaugusiais. Amžiumi vyresnieji turite parodyti daugiau iniciatyvos ir uolumo tiek šventę garsinant, tiek ją ruošiant, tiek vadovaujant jaunesniesiems. Prieš šimtus metų už tikėjimą persekioti airiai pakrikę po platų pasaulį, savo tėvynės Airijos Globėjo šv. Petriko šventę padarė tarsi tautine švente viso angliškai kalbančio pasaulio. Jų pavyzdys tepaskatina lietuvių jaunimą šv. Kazimiero — ypatingo lietuvių jaunimo Globėjo — šventę ruošti su visu širdies atsidėjimu, su visu pasiryžimu, kad ji taptų viso bet kur esančio lietuvių tautos jaunimo švente.

Visagalis Viešpats Dievas, kurs yra neišsemiamas malonių šaltinis, tebūna gausus ir jums, Mylimiausias Jaunime, savo malonėmis, tesustiprina jus šventame tikėjime, Jūsų viltyje į geresnę visos mūsų tautos ir Jūsų ateitį, Jūsų krikščioniškoje doroje, o ypatingai meilėje: meilėje Dievo, meilėje šventos mūsų Motinos Bažnyčios, meilėje Švenčiausios Marijos, kurią taip ypatingai garbino šv. Kazimieras, meilėje visiems mūsų broliams.

Visagalio Viešpaties Dievo † Tėvo † ir Sūnaus † ir Šventosios Dvasios palaiminimas tūžengia ant Jūsų ir tepasilieka visados.

† Juozapas Skvireckas

Kauno Arkivyskupas Metropolitai

† Vincentas Brizgys

Kauno Vyskupas Pagelbininkas

† Vincentas Padolskis

Vilkaviškio Vyskupas Koadiutorius

Z A M S, 1950 metų Kristaus Prisikėlimo dieną.

Liūdna pasaka

J. Biliūnas

1.

Pavasari, vieną šventadienį, parėjo Petras iš bažnyčios ne toks, kaip visada. Buvo susimąstęs ir susirūpinęs, o jo akyse degė nesuprantama ypatinga ugnis. Atsimainiusiu balsu paprašė valgyti ir visą laiką nė žodžio nepratarė. Pavalgęs, ėmė kepurės ieškoti. Juozapota, nustebusi, sekė savo vyrą akimis ir laukė, ką pasakys. Bet tasai jau pro duris ėjo...

— Kas atsitiko? Kur eini? — bailiu balsu paklausė jį.

Taip galingai į jį savo gražiom akim pažiūrėjo, kad Petras sugrižo ir paėmė moterį už rankos. Pasodinęs greta savęs ant suolo, ilgai į ją tylomis žiūrėjo. Jo akyse švietė ir bailė, ir viltis, ir abejojimai.

— Nieko neatsitiko, — prakalbėjo atsidusdamas Petras, — tik...

Juozapota krūptelėjo.

— Nebijok, nieko bloga, — jau ramesniu balsu tarė jisai: — tik žinai, kokią naujieną šiandien išgirdau?..

Ir Petras ėmė savo moteriai pasakoti, ką jisai miestelyje girdėjo ir matė. Kaip kunigas iš sakyklos skaitęs tokį raštą, kuriame pasakyta, kad vergai žmonės būsią dabar lygūs ponams, jiems nebevergausia, o žemė, kurią dirba, liksianti jų nuosavi — nebe ponų; kad tie, kurie žemės neturi arba turi labai maža, gausiā iš naujos valdžios tiek, kiek reikiant (mat, esanti kokia nauja valdžia, geresnė—ne rusų, bet mūsų krašto žmonių ar lenkų: toji nauja valdžia vergais žmonėmis ir rūpinantis). Kunigas sakęs, kad ir rusų valdžia žadanti žmonėms laisvę duoti ir nebespausti, jau ir raštą tokį senai išleidusi; tačiau tik taip žadanti, iš tikrųjų gi—akis visiems norinti apdumti: nereikia jos klausyti, ja tikėti, bet reikiā rinktis būriais ir visiems išvien vyti rusai iš šito krašto laukan, nes jie tik esą mūsų neprieteliai, spaudžia ir skriaudžia žmones, persekioja mūsų tikėjimą ir kalbą. Tatai pat ir šventoriuje ir miestelyje girdėjęs—visi apie taitai kalbą; matęs ir tą raštą nevieną turint. Žmonės esą sujudę, ir nors kai kas tuo juokiāsi, daugelis būtinai eisiā—jeigu ne su šaudyklėmis, tai su šakėmis ir dalgėmis rusų vytų. Girdėjęs jau daugelyje vietų sumušti rusai lekiā iš mūsų krašto; kad ne tik gubernatoriai, pats karalius išsigandęs, nebežinąs, kas daryti...

Petras, tat pasakodamas, šluostės rankove nuo kaktos gausiai tekantį prakaitą ir greitai al-savo. Jo akyse vėl užsidegė nesuprantama ypatinga ugnis.

Juozapota, visa nustebusi, tylėjo ir klausė savo vyro. Daug jinai nenugirdo, dar daugiau nesuprato; bet vienas daiktas giliai jai galvon įsmego.

—Tai mudviem, Petriuk, iš tiesų neberekės jau dvaran eiti?—paklausė vyrą.

Ir nors jos akyse dar klajojo abejojimas, tačiau pačiam balse suskambėjo nebeslepiamas skardus džiaugsmas.

—Neberekės,—atsakė Petras, ir patsai to nejudamas, laimingai, linksmai nusišypsojo.

—Ir žemė, kuriā dirbame, bus mūsų?..

—Mūsų...

—Ir dar daugiau gausime? Juk mes taip maža jos turime...

—Gausime ir daugiau...

—Dieve, kokie būsime laimingi!..

Ir Juozapota, iš džiaugsmo visa užkaitusi, laiminga ir graži, apkabino vyro kaklą.

—Ar žinai, kaip tada bus mudviem gera!—kalbėjo tyliai, svajodama ir į jį glausdamosi:—turėsime savo žemę, niekam nebevergausime ir dirbsime tik sau, sau!.. Susilauksime vaikų... būsime nebe vieni... Ar žinai: tu įvaisysi sodelį, ir kai paaugs vaikai, turėsime jiems vaisių ir uogų. Vaikams bus geriau, ir mudu laimingesniu būsiva...

Vyras klausė tų savo moters svajojimų, ir pats tais svajojimais ėmė tikėti. Jam pradėjo rodytis, kad jisai nebe neturtėlis, pono vergas, bet jau laisvas ūkininkas, turįs pakaktinai nuosavios žemės, turįs paaugusių vaikų ir ramiai sau su jais ir su savo moterim gyvenąs... Ir tokį džiaugsmą savo širdyje pajuto, kad norėjo pagriebti sėdinčią Juozapatą ir kelis kartus su ja po aslą apsisukti. Tik kažin ką atsiminęs, susitūrėjo...

—Reikia eiti pažiūrėti, ką sodžiaus vyrai kalba,—tarė atsidusęs ir pasiėmęs kepurę.—O ką, Juozaput, jeigu rusų valdžia nepasiduos?—paklausė lyg rimtai, lyg juokdamasis, atsigręžęs nuo durų.

Juozapota atsistojo, tartum ko išsigandusi. Bet tuojau sučiaupė lūpas, ir žybtelėjusi akim, netikėtai suriko:

—Vyti tuos rusus iš mūsų krašto, vyti! Ar atmeni, kaip anais metais mane kazokas užpuolė? Kad netu ir tėvelis, būčiau pražuvusi...

Primintasis kazokas visą kraują Petruui galvon suvijo.

Žvilgterėjo degančiom akim į moterį, ir sukandęs dantis, dusliu balsu tarė:

—Išvysime juos, išvysime!..

Išeidamas pro duris, stipriai suspaudė savo kumstį.

Ausdama pamatė Juozapota vieną dieną pro langą, kaip Petras išsinešė iš klėties dalgį ir šakės, ir apsidairęs, lyg ko bijodamas, greitai išnyko užu kiemo vartelių. Nutylėjo, nepaklausė apie tat vyro... Bet po kelių dienų, nešdama

prievakare paršui ēsti, netikėtai pamatē šalia gurbū Petrą su dviem jaunais kaimynais, Antanu ir Kaziu, greta sustojusius ir išsižergusius: visi trys turėjo rankose ilgus, geležiniais galais, pagalius ir sutardami nuožmiai badė jais orą.

— Ką jūs čia dirbat? — sušuko nustebusi Juozapota.

Vyrai, ją išvydę, su džiaugsmu būtų pasislėpę, tik nebesuspėjo. Visi trys išsitempė, traukdami užpakalin savo pagalius.

— Cit, Juozaput, nieko bloga, — atsiliepė Petras, šluostydamas nuo kaktos prakaitą: — mes tik mokomės, kaip su rusais reikia grumtis...

Tokie juokingi su tais savo durtuvais buvo ir taip linksmai į ją visi trys pažiūrėjo, kad jinai tik nusišypsojo, jais gėrėdamosi. Tačiau iš gurbo išeidama, pajuto, kad jos širdį kažin koksai šaltas sopulys suspaudė.

Petras, tartum tai jausdamas, jau kelinta diena su savo sumanymais nuo moteries slėpės: bijojo jos ašarų, išgąščio. Jisai nutarė būtinai eiti su kai kuriais draugais miškan ir tenai susidėti su maištininkais: patyrė, kad netoli esąs jų didelis būrys...

2.

Juozapota sapnavo.

Mato jinai gražų didelį sodą, pilną žydinčių medžių. Eina tuo sodu mažu kūdikiu nešina... Dailus takelis, smėliu išbarstytas; aplinkui žolės ir žolynai įvairiomis spalvomis mirga; tarp medžių šakelių paukščiai sau lizdelius kraunas. Visur taip ramu ir šilta... Juozapota spaudžia į savo laimingą krūtinę kūdikį ir skuba, skuba... Už sodo jos Petras aria... Jam pietus neša, jam kūdikiu pasigirti nori... Jau jinai jį iš tolo mato, sunkiai ant arklo užgulusi ir jaučių jungą iš lengvo kalneliu stumianti... Bet netikėtai ir gražus sodas ir Petras su jaučiais iš jos akių nyksta. Staiga pamato jisai dangų apniukusį ir priešais—baisų, gilų bedugnį griovį. Iš apačios girdi skaudų dejavimą ir pagalbos šaukiamą balsą. Tai Petro balsas, jo dejavimas. Juozapota, išsigandusi, skuba į jį, norėtų nusileisti griovin, gelbėti vyrą... Pažiūri į kūdikį: nebegyvas! Akytės užsimerkusios, lūpytės pamėlynavusios, veidelis—kaip drobė. Klaikumo paimta, surinka nesavu balsu. Jos kojos paslysta, ir kartu su kūdikiu krinta kiaurymėn...

Atbudo visa krūptelėjus. Juto, kaip vienu akies mirksniu jos akyse sužibėjo saulės spindulys, greitai už debesies pasislėpdamas. Buvo jau labai vėlus rytas. Pramigo. Šoko iš lovos susigėdusi. Nusistebėjo, kad nejuto, kaip išėjo Petras. Visados jusdavo, kartu su juo keldavos... Kodėl

Lietuvaitės džiaugsmas

gi šiandien taip?.. Bet tuoj nurimo ir sapną užmiršo. Persižegnojo ir atsiklaupus ėmė poteries kalbėti. Paskui greitai pakūrė krosnį, nunešė ėsti paršui ir ėmė ruošti pusrytį. Bijuoja, kad Petras, nuo darbo parėjęs, neturėtų laukti...

—Tegu bus pagarbintas Jėzus Kristus!—išgirdo Juozapota pažįstamą balsą.

—Per amžių amžius...

Vidun įėjo kampininkė Urbonienė ir atsidėjus apsidairė po trobą.

—O kodėl gi tamsta šiandien taip vėlai su pusryčiu?—paklausė, matydama Juozapotą dar raguolius kepančią:—kiti jau senai pavalgė ir pogulio sugulė!

—Pramigau,—atsakė ši:—ir taip jau skubu!.. Gerai dar, kad Petras ilgai nepareina, būčiau nebesuspėjus...

—Na, gali neskubėti: nebepareis!—tarė Urbonienė ir lyg pasijuokdama, lyg džiaugdamosi žiūrėjo į Petrienę.

—O kodėl gi?—nusistebėjo Juozapota.

—Tai gal gi nežinai?!..

—Ne, nieko nežinau?!..

Juozapota pametė kepus raguolius, ir atsisukusi, užkaitusiom nuo ugnies akim žiūrėjo į Urbonienę. Nekentė tos bobos užu liežuvį ir suvedžiojimus. Bet dabar jos širdį kaip ir replėmis kas suspaudė.

“Ta liežuvininkė ką nors žino”, perėjo jai per galvą mintis: “gal ką bloga?!”

—Ne, aš nieko nežinau,—atkartojo jinai:—ką tamsta nori man pasakyti?

Urbonienė piktom akim žvilgterėjo į Petrienę. Valandėlę tylėjo. Jai, tartum, saldu buvo turėti svetima paslaptis, lepintis jaja ir kankinti jauna moteriškė. Tik neilgai galėjo iškentėti nepasakius...

—Nagi tavo Petras su Damulio Kaziu ir An-

tanu miškan išrūko... į maištininkus! Mačiau, kaip su durtuvais visi trys auštant pakluonėmis ėjo... Visi žino!..

“Meluoji!”—norėjo surikti Juozapota.

Tačiau atsiminė savo Petro kalbas ir susirūpinimą, atsiminė, ką pati vakar šalia gurbų matė—ir įtikėjo... Sunki našta užgulė jos krūtinę... Netikėtai pajuto norą kam nors širdį atidaryti, savo mintis išpasakoti, Petrą išteisinti; bet pažiūrėjus į piktas Urbonienės akis, tik sučiaupė lūpas ir nususuko. Žinojo, kad toji moteriškė tik pasidžiaugs jos nelaime, išjuoks jos viltį...

3.

Atėjo ruduo—liūdnas, nelaimingas. Vyto žali medžių lapai, vyto su jais kartu ir gražios vargdienių svajonės. Papūtė žiaurus žiemys vėjas ir kartu su lapais išnešiojo karščiausią žmonių viltį—išnešiojo ir laisvės priešininkų kojomis purvynėn sumynė. Išnyko paskutinis laimės šešelis, išsisklaidė, kaip dūmas po orą. Ant viso krašto klaiki šmėkla savo sparnais šviesų dangų užudengė, žmonių krūtinėn aštrius nagus giliai įleisdama. Degino sodžius, šaudė ir korė, ir iš tėvynės tolimon šiaurės šalin žmones g abeno. Nepasigailėjo nei žilų senelių, nei sergančių moterų, nei nekaltų mažų kūdikių. Visas kraštas kalėjimu virto. Niekas nebuvo tikras ryt dieną išbūsiąs, nežinojo gultų eidamas, ar bepabus laisvas iš miego. Kilo verksmai ir skaudūs dejavimai. Visi po budelio kirviu dėjo savo galvas. Tik maža saujelė maištininkų dar narsiai su spaudėjais kovojo, laukdama galo...

Juozapota baisiai atsimainė. Tat jau nebuvo toji graži moteris, kurios akys šviesios, kaip žvaigždės, nuvargusį vyrą nesenai dar ramino. Akys aptemo, veidas pajuodavo. Nei vilties nei laimės nebeliko. Viena slankiojo po namus, kaip šešelis, be tikslo. Nieko nebebuvo, kuo dar būtų galėjusi rūpintis. Brangiausiajį turtą jai atėmė, ir nebesitikėjo jo atgauti. Žinios, kaip gandas ėjo paskui viena kitą ir be galo buvo liūdnos: tą pakorė, tą išvežė... Nuo jų vietos negalėjo rasti. Ne tik iš sodžiaus kur išeiti bijojo, bet ir troboj viena būti. Kas vakaras ėjo dabar į Damulį, kur ramiau kiek jautėsi. Senio Damulio jau nebuvo. Neišturėjo: nuo žaizdų po šešių savaičių numirė. Vienos moterys teliko. Su jomis Juozapota vargą vargo: visas jas nelaimė vienu ryšeliu surišo...

Vieną vakarą, kada taip visos sėdėjo, netikėtai atsidarė trobos durys, ir vidun įėjo ypatinga žmogysta—apiplyšusi ir nuvargusi. Dusliu balsu pagarbino Dievą, ir pripuolusi, apkabino senės Damulienės kojas.

—Kaziukas!..—suriko motina, pažindama sūnų.

Apkabino jo galvą, į savo krūtinę prispaudė.

—Dieve, Dieve... dar gyvas!.. —raudojo jinai, tartum abejodama.

Tai glostė sustyrusius sūnaus plaukus, tai žiūrėjo jam akysna.

—O kur Antanas?!...—paklausė išsigandusi.

Tylėjo. Sunku buvo tiesą pasakyti, motinos širdis perverti.

—Užumušė jį... —prašnabždėjo nususukdamas.

Ir ėmė sakyti, kaip tat buvo. Kaip paskutinį kartą, alkani ir nuplyšę, jie su rusais netoli kovojo; kaip matęs brolių, žemėje negyvą parkritusį, ir Banį rusų suimtą... O visi trys kaip tik dabar norėję savo sodžiun apsilankytų užėiti. Nebesulaukė...

Išgirdusi baisią naujieną, Juozapota nusitvėrė už krūtinės ir iš didžio širdies sopulio skaudžiai sudejavo. Pakėlęs akis, tik dabar Kazys ją pažino, ant lovos sėdinčią, pabalusią, kaip drobę.

—Kur Petras? kur?.. Ką dabar su juo padarys?—vaitojo, klaikiom akim į Kazį žiūrėdama.

Jinai, tartum, vis dar netikėjo, kad taip galėjo atsitikti.

Papasakojo jai, kiek žinojo. Tiek Juozapota tesuprato, kad rusai jos Petrą, tur būti, miestan nugabeno. Nebeklausė Kazio skundimosi, kad jisai negalys nė vienos dienos namie būti, turįs iš savo krašto bėgti, jeigu nenorįs būti pakartas ar sušaudytas...

Išėjo iš Damulio dejuodama...

Nors niekados nebuvo mieste buvusi, tačiau dar gerai prieš auštant toli, į miestą einamame vieškelyje atsidūrė. Kelias buvo tiesus, žinomas... Trys mylios eiti. Ir nesiklausus galėjo rasti...

Apie pusryčius jau ėjo miesto gatvėmis, bailiai į šalis dairydamosi. Dideli, keliais gyvenimais namai tęsėsi iš abiejų pusių be galo; plačios gatvės, tiesios, kaip stalas, buvo už viena kitą gražesnės... Bet nesistebėjo į tat Juozapota, nors kitą kartą visi šitie nematyti daiktai būtų kaip stebuklas jai pasirodę. Žiūrėjo tik į žmones, kurių kas žingsnis matė. Tartum, nuo jų sau pagalbos laukė, tikėjos teisybę patirti. Jai rodės, kad visi jie apie jos Petrą žinojo, jį išvaduoti galėjo. Taip troško jų paklausti, paprašyti... Nedrįso... Visi jie buvo tokie ponai, galingi. Laukė, ar nepaklaus kartais jie patys, ko jinai šitan miestan atėjo ir tokia nelaiminga į visus dabar stebis... Bet niekas į ją ir žiūrėti nežiūrėjo: visi savo reikaluose buvo paskendę. Šitai, pro šalį trys ponios praėjo, gražios, kaip paveikslas. Nematė sodietės, nors tokiom gailingom akim į jas pažiūrėjo...

Juozapota, stovėdama, nežinodama, kur dėtis.

—Dieve, kiek ponų... kokie gražūs!—stebėjos

—Ko čia dairais? ar ką pametei?—paklausė apdriskęs “ponas”, matyti, kiemo sargas.

Juozapota krūptelėjo, bet pamačiusi, kad į ją žiūri, apsidžiaugė ir nedrąsiai paklausė:

—Ar nežinai tamsta, kur mano Petriukas?

—Petriukas?!... Ar tai tavo vyras?

—Vyras, vyras!—apsidžiaugė Juozapota.

—Gal koksai maištininkas?!—nusijuokė piktai kiemo sargas:—eik ten, rasi...

Mostelėjo ranka. Juozapota dar norėjo paklausti.

—Eik, eik! čia negalima stovėti... užginta!— suriko ant jos...

Ėjo gatve išsigandusi, galvą nuleidusi. Matė, kad ton pusėn daug žmonių skubėjo. Visi kaip ir ko pamatyti troško ir bijojo pasivėlinti. Ir jinai ėmė skubėti... Greitai pasibaigė gatvė. Pasirodė didelė plati plotma. Juozapota pamatė joje daugybę žmonių, ratu sustojusių. Kareiviai su šaudyklėmis ir blizgančiais durtuvais, ponai žvaigždėtomis kepurėmis, ponios gražiai pasipuošusios, ir... žmonių, žmonių be galo... Visi, kaip negyvi, tylėjo... Vidury aukšti šulai su pataisytais skersiniais stypsojo...

Apsistojo nustebusi, nežinodama, kas daryti. Bet matydama, kad visi į ten eina, pribėgo į žmonių minią. Kojas jai pakirto, tik kvapą galėjo atgauti...

—Kiek ponų... kokie gražūs...—šnabždėjo apsisiblaususi.

Pamatė žilą, malonaus veido senelį, į ją žiūrintį, ir bailiu balsu paklausė:

—Ar nežinai tamsta, kur mano Petriukas?..

Netikėtai žvilgterėjo į šulus su skersiniais...

Suriko klaikiu balsu ir apalpusi parkrito žemėn...

Dešimtys metų praėjo... Žmonės augo ir džiaugėsi ir pasenę mirė. Viena Juozapotos draugė, vienametė, vaikų vaikų susilaukė, ir šį pasaulį apleidusi, jau amžinu miegu šaltoj žemelėj miegojo. O jinai vis dar tebegyveno. Liko tarp jaunujų viena, kaip tarp žalio miško sausas stuobrys... Naujosios kartos žmonės nebe taip kaip jų tėvai Juozapotą mylėjo, rečiau ją minėjo. Dažnai kentė jinai badą, stigo kuo apsilvilti. Vaikščiojo apiplyšusi, sustyrusi. Ėmė nekęsti jos tie, kur ji kamininkavo: mažiau jau begalėjo aniems maisto nuo žmonių parnešti. Suskurus per žiemas užukrosny tupėjo. Tik vasarai atėjus, geriau kiek jautės: nors ne taip žmonės po kojų troboj maišės, mažiau anų buvo neapkenčiama ir lojojama. Be jokios priežiūros tada po laukus vaikščiojo... Slankiojo po papupį ir pušyną, kur vasariniuose namuose daug ponų gyveno. Ėjo klaiki ir nelaiminga, skarmalais savo išdžiūvusį kūną prisidengusi; ėjo dejuodama, lazdele papsiramščiuodama, sunkią metų našta vilkdama. Visiems nešė nusiminimo ir nesuprantamo širdies neramumo...

Pamačiusi dailiai apsitaisiusius ir laimingus, stebėjosi, tartum norėdama ką atsiminti, ir pamėlynavusiom lūpom šnabždėjo:

—Kiek ponų... kokie gražūs...

Arba įbedusi savo klaikias, be gyvybės akis, klausė tūlą:

—Ar nežinai tamsta, kur mano Petriukas?..

Ar suprato pati tą savo klausimą? Ar ataminė dar savo Petriuką nelaimingą? Ar tikėjosi, nors numirus, jį pamatyti?

ŠIENAPIŪTĖ

*Nuo Girvainio dvaro lig pagirio tęsiasi
baltas dobilėliais išpintas žolynas;
aplinkui, kur žiūri, po pievas plačiasias,
tarytum, sujudęs skruzdynas.*

*Ant dalgių palinkę, antai, šienpioviai,
tarytum, mėgina vis kirsti plačiau;
išvydusi mirtį žolė pusgyviai
lyg prašo: "Greičiau, bent greičiau!"*

*Kaip vilnys ant jūrų nuo milžino vėjo,
taip pradalgės guldos ant pievos žalios;
pakritę vainikai gardžiau sukvepėjo,
rasos pasigeidę gailios.*

*Tenai, ant kalvos, bedainuodami krauna
mergaitės ir vyrai plačius vežimus,
paraudusius skruostus jiems prakaitas plauna,
bet veidas jų linksmas, ramus.*

ČIGONO PASITEISINIMAS

Šidlavos parapijoje prapuolė žmogui naktį gražus arklys. Ūkininkas, spėriai pasergėjęs, skubėjo ieškoti; pavijo vagį tuo pačiu arkliu bejojantį, sugavo, nuvedė į Šidlavą pas asesorių ir statė žmones, pažįstančius jo arkli. Asesorius, norėdamas teisybę susekti, ketino pavadinti kunigą, bet pirma klausė vagį.

— Kas tu esi?

— Žmogus, čigonas.

— Kaip vadiniesi?

— Vieni žmonės mane vadina Jokimu Guire, kiti Baravyku, o dažniausiai — čigonu.

— Kurio esi tikėjimo?

— O kuris tamstai tinka?

Asesorius buvo nekatalikas, todėl tarė:

— Man tinka rusų tikėjimas; na ką, pavogei tą arkli?

— Ne, Dieve sergėk!

— Tad kaip gi? juk tave sugavo bejojantį?

— Matai, aš tamstai papasakosiu, kaip tat atsitiko. Turėdamas reikalo eiti į Lydavėnus, širynt anksti išėjau. Ankštumoje, tarp dviejų skardžių, atradau tą arkli skersai kelio bestovintį. Norėjau pralisti pro galvą — pradėjo vaipytis ir smėigės kasti; ketinau eiti pro uodegą — arklys pasitaisė spirti; nebeįmanydamas ką padaryti, norėjau peršokti, bet neveikęs atsisėdau — arklys tuojuo patrako, vos nenukritau; nepertoli pajojusį sutiko mane šis žmogus ir sugavo. Regi, tamsta, koks čia vogimas.

Tat girdėdami, visi žmonės pradėjo juoktis, o čigoną asesorius nusiuntė į kalėjimą.

M. Valančius

Vyčių Himnas

A. ALEKSIS

M. GUSTAITIS

Alla Marcia

Nu - žengk, Ga - ly - be, iš Dan - gaus, Su - sti - prink jau - ną

Vy - čių dva - sia, Mes už tei - sy - bę sto - sim dra - siai

Tė - vy - ne gin - ti kuo - nar - siaus. O plie - no kar - das

prie - šą draus, O plie - no kar - das prie - šą draus.

Štai ple-vė - suo-ja vė - lia - va, Ką kal - ba jos žy - mė? Ei,

Vy - čiai, gy - ve - nam Tau - tai ir Baž - ny - čiai: Mums vis - ką

da - vė Lie - tu - va, Va - duo - sim gal - va ją sa - va. Ei

Vy čiai, gy - ve - nam Tau - tai ir Baž - ny - čiai.

APIE ŽILĄJĄ SENOVĘ

Kaip giliai į amžių glūdumas siekia mūsų žinios apie lietuvių tautos praeitį?

Smulkesnių žinių apie savo krašto istoriją turime nuo 13, 14 amžiaus. Trylikto amžiaus pradžia laikoma Lietuvos istorinių laikų pradžia. Visa, kas įvyko prieš 13 amžių, sikriame priešistoriniams laikams, kurių iš negausių rašytinių šaltinių pilnai atkurti negalime. Užtat turime šimtus kapinynų, piliakalnių, kurie sėte nusėja mūsų senąją žemę, turime iš labai senų laikų išlikusius liaudies papročius, liaudies meną, tautosaką ir kalbą. Iš visų tu šaltinių galime atsi-
statyti praeitį ne šimtais, bet tūkstančiais metų skaičiuojama.

Nemanykime, kad mūsų žiloji senovė tesiekia vos 700 metų atgal. Lietuvos žemėje žmogus gyvena jau apie 20,000 metų! Tiesioginiai mūsų kraujo protėviai Lietuvoje gyvena per 4.000 metų ištiesai, kaip reta kuri tauta.

Jau maždaug prieš 3,700 metų, pagal randamus žemei dirbti kaplius, žalvarinius kovos kirvukus ir papuošalus, o taip pat ir pagal vietovardžius, žinome, kad plačiai prie Baltijos jūros nuo Dauguvos šiaurėje ir beveik ligi Oderio vakaruose gyvena mūsų protėviai baltai (aisčiai), kurie turėjo šiek tiek skirtingą kultūrą, negu jų kaimynai. Ir vėliau, prieš Kristų ir po Kristaus, mūsų protėviai gyvena dideliuose plotuose prie Baltijos jūros, o į rytus jų gyvenamosios vietos buvo nusitęsios giliai į dabartinių gudų ir rusų sritis, siekdamos net netoli nuo Maskvos.

Tik laikui bėgant (nuo 6 amž. po Kristaus pradedant) slavų masė užliejo visą pietų rvtinį mūsų protėvių gyvenamąjį kampą, per tūkstanti metų pasiekdama dabartinės Lietuvos etnografines ribas — Vilniaus kraštą. Iš vakarų germanai tam tikromis laiko bangomis vis nuolatos kėsinosi į vakarinius plotus. Apie 1000 metų prieš Kr. jau jie pasiekė Vyslos upę, ilgainiui atėjo ir Rytprūsių eilė, kurių anksčiau kaip 13 amžiuje germanai nepajėgė užkariauti. 13 amžiuje mūsų kraujo brolių žemė — Rytprūsiai — buvo galutinai nukariauti sunkiomis vokiečių ordino kovomis.

Priešistoriniais laikais mūsų ainiai nebuvo apsitvėrę nepereinamomis mišku sienomis: jie negyveno atsiskyre nuo likusios Europos. Prekybiniai ryšiai su svetimais kraštais jau atsekami nuo žalvario amžiaus (prieš ca. 2400 metų!). Apie gintaro prekybą su Baltijos pajūriu mini rašto šaltiniuose romėnų rašytojai apie Kristaus gimimo laikus.

Priešistorinių laikų medžiaginė kultūra yra išgyvenusi daugelį kultūros pakilimų ir nusileidimų. Pagyvėjus prekybiniais ryšiams, medžiaginė krašto kultūra žydėdavo savo spindinčių metalų dirbiniais — papuošalais bei ginklais. Jau prieš 4000 metų mūsų protėviai mokėjo pa-

tys išsiausti vilnonius drabužius, gražiai lipdyti molinius puodus, auginosi beveik visus tuos pačius šiandien pažįstamus pagrindinius naminius gyvulius. Iš pirmųjų amžių po Kristaus turime ir lininių audinių liekanų, kiek vėliau ir spalvotų, raštuotų vilnonių juostų. Žmonės turtingai ir estetiškai puošdavosi įvairiais galvos, krūtinės bei rankų papuošalais iš žalvario, sidabro ar aukso, ornamentuotais gražiai geometriškais raštais. Jau prieš Kristų mūsų protėvis pažino įrankius, kaip piautuvą, dalgį, peilį, varpstelį, net kosmetikos įrankėlius (pav., pincetas!). Tūkstančius metų vartoti ginklai buvo žalvarinė ar geležinė ietis, geležim apkaustytas medinis skydas ir žalvarinis arba geležinis kovos kirvis.

Mūsų protėvių kraštas — tikra meno ir religijos šalis. Nuo pat žemdirbystės pradžios (4000 metų atgal) mūsų krašte atsekame su žemdirbio pasaulėžiūra susijusį meną ir religiją. Prieškrikščioniškais laikais religija buvo neišskiriama iš pačio gyvenimo; tai buvo gyvenimo būdas ir visa išmintis. O menas savo turiniu buvo religinės minties pagimdytas, paremtas grožio jausmu. Per tūkstančius metų savarankiškai išaugusi dvasinė kultūra lietuvių tautoje tiek buvo giliai išsaknijusi, jog ligi šios dienos liaudyje stipriai išsilaikė. Kiek atkakliai mūsų protėviai laikėsi savo įprastojo pasaulio, įrodo tai, kad jie vėliausiai pasidavė krikščionybės bangai.

Senoji religija, kuri, kaip savo svarbiausiąją apraišką, mums paliko nuostabų archaiškąjį liaudies meną, papročius, tikėjimus, nieko bendro neturi su "stabmeldiško" charakterio religija. Prieškrikščioniškoji lietuvių religija buvo egzistencialistinė gyvatos religija. Religinis išgyvenimas buvo neatskiriama suaugęs su gamtos vyksmu, su ritmu. Protėvis visa savo religine praktika (papročiais, menu, tikėjimais) kovojo už gamtos ir žmogaus gyvybės palaikymą, įvairiais būdais jos dinamiką skatindamas, kovojo prieš blogį, prieš mirtį, kaip prieš tam tikras piktąsias jėgas, kurios vis grasė tiek žmogaus, tiek gamtos bujojimui. Gyvatos jėga lietuvių tikėjimu plazdėjo visur — ir atskiruose gamtos objektuose (miške, medyje, kalne ar akmenyje), ir gyvuliuose (pav., ypač jautyje, žirge, gaidy, žaltyje), ir žmoguje, turinčiame nemirštančią sielą — jėgą, kuri, sunykus kūnui, persikeldavusi gyventi į jai įsivaizduojamą artimą kūną (medį, gėlę ar gyvulį). Protėvių kultas reiškėsi daugiausia tam tikrų vitalinių, turinčių galią nugalėti blogio bei mirties pavojų, jėgų "garbinimu" (pav., ugnies, saulės, žalčių, medžių), kuris turėjo veikti atgimimą, atsinaujinimą, kad toliau egzistencija būtų išlaikyta.

Mūsų žiloji senovė — tai gilios ir vešlios šaknys šiandien taip draskomo medelio. Iš tų šaknų mes ir toliau turime semtis stiprybės, kad po didžiųjų audrų jis vėl pradėtų žaliuoti.

Oficialus Skyrius

SKAITLINGAI DALYVAUKIME

VYČIŲ SEIME ČIKAGOJE

Kadangi Lietuvos Vyčiai supranta, kad be mūsų dvasios vadų patarimų bei paramos negalima atsiekti prakilnių vytiškų tikslų pagal obalsį "Dievui ir Tėvynei", širdingai kviečiu visus dvasios vadus dalyvauti Lietuvos Vyčių visuotiniame seime, kuris įvyks Čikagoje, Sherman viešbutyje rugsėjo 8, 9 ir 10 dienomis. Esu tikras, kad kuo skaitlingiau mūsų dvasiškija dalyvaus, tuo gražesnis pavyzdys bus mūsų brangiam lietuviškam jaunimui, kuris per praėjusius metus vaidino labai svarbų vaidmenį Amerikos Lietuvių tikybiniam bei tautiniam gyvenime.

Taip pat kviečiu ir skatinu dalyvauti šiame seime ir visus kitus susipratusius lietuvius. Vyčiai susirūpinę lietuviybės palaikymu čia Amerikoje, tad ir visų lietuvių skaitlingas dalyvavimas bus paskatinimas Vyčiams toliau veikti ir dirbti mūsų tautos naudai.

Kun. Jonas C. Jutkevičius, L. Vyčių Centro Dvasios Vadas.

Lietuvos Vyčių 37-tojo Seimo Dienotvarkė

LAIKAS — rugsėjo 8, 9, 10 — 1950 m., penktadienį, šeštadienį ir sekmadienį.

VIETA — Chicago, Illinois — Sherman viešbutį prie Clark ir Randolph gatvių.

ŠEIMININKAI — Illinois-Indiana apskričio kuopos, būtent 5, 8, 13, 14, 16, 24, 36, 55, 82, 112 ir 132.

KETVIRTADIENIS —

Registracija: visą dieną Sherman viešbutį, Louis XVI kambario prieangį.

Registracija ir susipažinimo vakarėlis — 8 val. vakare Lietuvos Vyčių Illinois-Indiana nuosavame name, 2451 W. 47th Street.

Kegliavimas: "College Inn Bowling Alleys" 1 val.

PENKTADIENIS —

Šv. Mišios bus atnašautos 8:30 val. ryte šv. Jurgio parapijos bažnyčioj, 900 W. 33rd Street.

Atidarymo sesija — 9:30 val. ryte, Louis XVI kambarį, Sherman viešbutį.

Popietinė sesija — 1:30 val. p. p., Louis XVI kambarį.

Vakare — siurprizo vakarėlis — 7:00 val. vakare.

ŠEŠTADIENIS —

Ryto sesija — 9:30 val. ryte, Louis XVI kambarį. Pietūs — 12 val. — Crystal kambarį, Sherman viešbutį.

Popietinė sesija — 1:30 val. po pietų, Louis XVI kambarį, Sherman viešbutį.

Vakare — 8:30 — Seimo šokiai, balius, Sherman Viešbutį — Louis XVI ir Grey kambariuose.

SEKMADIENIS —

Iškilmingos šv. Mišios — 10 val. ryte, šv. Jurgio parapijos bažnyčioj, 900 W. 33rd Street.

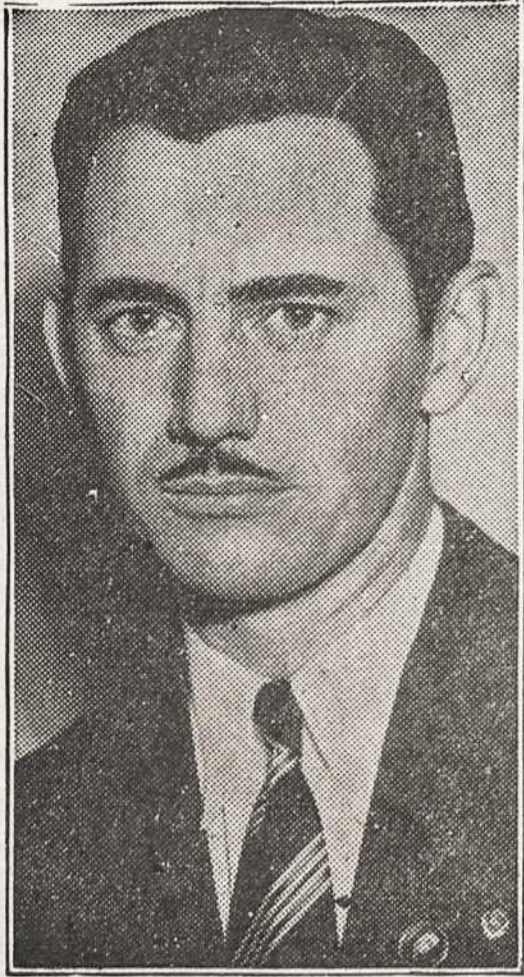
Pusryčiai.

Popietinė sesija — 2:00 val. po pietų, Louis XVI kambarį, Sherman viešbutį.

Vakare — bankietas su šokiais, 7 val. vakare, Bal Tabarin kambarį, Sherman viešbutį.

Širdingiausiai sveikiname L. Vyčių atstovus ir svečius susirinkusius į savo 37-tą metinį Seimą.

Centro Valdyba ir Redakcija

J. L. JUOZAITIS
(JATIS), Lietuvos Vyčių Centro V-bos pirmininkas, Lietuvos Vyčių 37-tam seime tars įžangos žodį, nurodydamas organizacijai būtinus dalykus patvarkyti taip, kad sekantieji metais atneštų Vyčiams daug gerų vaisių ir sėkmingi darbai paaugintų ir sustiprintų Vyčius ateities darbams. Todėl pirmininko Jono Juozaičio ir yra nuoširdus prašymas kuo skaitlingiausiai atvykti į seimą iš visų kuopų ir svečių bei viešnių iš visos plačios Amerikos.

A Word from the President

Dear Members:

Frankly, we're out to sell something to you. But perhaps "sell" is a rather unfortunate choice of word, for how can one "sell" something that really has no dollar value? Let's explore this idea a bit further.

The Supreme Council of the Knights of Lithuania has, in the past, sponsored Leadership Courses. The fellow who said that leaders were born, not made was right — up to a point. He forgot to add that a little "know-how" can be extremely useful. That's exactly what we plan to give you this September at our Course. Not all of you will be Supreme Council President, or even Council President. But all of you will at some time be asked to serve on some committee. Of course, you can follow plans set up by your predecessor, but how much nicer if you could improve on them! We intend to make available to you not just theory, but practical aids for your Council activity.

This will be an opportunity for all of you to meet most people from other Councils who have ideas to share. Conventions are held to set up programs for the organization as a whole, but this is the time for informal sessions, under competent leadership, to talk over particular problems.

The lecturers we have engaged are very able. You will learn something of the history of the organization, its aims. Beyond such broad discussions, there will be sessions on how to conduct meetings, how to plan activity, etc. All this will take place in very beautiful surroundings — out in the country, near farmlands, forests, and even a lake.

Jack L. Juozaitis,
President

Centro piniginis vajas

Kuopų aukos:

Waterbury, Conn. (7)	\$150.00
Cambridge, Mass. (18)	25.00
Cleveland, Ohio (25)	20.00
Newark, N. J. (29)	80.00
Brooklyn, N. Y. (41)	50.00
Elizabeth, N. J. (52)	25.07
Pittsburgh, Pa. (62)	10.00
Dayton, Ohio (96)	50.00
Providence, R. I. (103)	30.00
Great Neck, N. Y. (109)	47.64
Chicago, Illinois (112)	100.00
Worcester, Mass. (116)	75.00
Viso	\$662.71

Pavienių asmenų aukos:

Rev. M. Kemezis, Jersey City, N. J.	\$10.00
Atty. Joe Grish, Chicago, Ill.	10.00
Atty. Konnie Savickas, Chicago, Ill.	10.00
Garbės Narys Kastis Zaromskis, Chicago, Ill.	10.00
Mrs. Helen Motekaitis, Cicero, Ill.	10.00
S. K. Griganavičius, South Boston, Mass.	10.00
Rev. V. Karalevicius, Bayonne, N. J.	6.50
Garbės Narys Rev. J. J. Valantiejus, Waterbury, Conn.	5.00
Garbės Narys Leonard Simutis, Chicago, Illinois	5.00
Don Varnas Amer. Legion Post, Chicago, Illinois	5.00
Miss Jessie Carp, Westville, Ill.	5.00
Jonas Stasilonis, Kearny, N. J.	2.00
Garbės Narys A. J. Aleksis, Waterbury, Connecticut	5.00
M. A. Norkunas, founder	10.00
John Tratulis, Linden, N. J.	2.00
Frank Vaskas, Newark, N. J.	1.00
Alice & Jos. Smigelskis, Kearny, N. J.	5.00
A. J. Peleckis, Linden, N. J.	2.00
Jack Remeika, Newark, N. J.	2.00
Viso	\$115.50

Bendrai viso \$778.21

Al Wesey, Vice President

THANKS TO CINCINNATI!

Individually and as council the K. of L. are always found participating in any worthwhile Lithuanian activity. A recent request urging the Knights to lend a helping hand for BALF (United Lithuanian Relief) this fall brought an immediate response from our new council (134) in Cincinnati. The officers of BALF were very gratified to receive that \$ 50 check.

Nuoširdus ačiū Cincinnati Vyčiams.

Joseph Boley, Vice-pres.

United Lithuanian Relief Fund

37th K. of L. CONVENTION COMMITTEE

First row, left to right: J. Kass, H. Gudauskas, H. Zukas, S. Kane, A. Shukis, S. Raczkus, J. Jatis, J. Stoskus, K. Zaromskis, Ed. Lukosaitis, R. Dauksus and Jerry Jesulaitis; second row: Edward Pocius, H. Sirvinskas, P. Rekasius, A. Shtell, J. Pocius, G. Gaudusas, L. Simutis, Sr., A. Gudas, G. Tervainis, P. Kamarauskas, A. Zemaitis, F. Jurgaitis, R. Jurgaitis; third row: S. Radzionis, Helen Servinskas, J. Vilkišius, L. Yucius, J. Norvilas, A. Rimkus and T. Yuknis.

Chicagos Vyčiai ruošiasi Seimui

VYČIŲ SEIMO PROGRAMA

Lietuvos Vyčių Illinois-Indiana valstybių apskritis jau uoliai pradėjo ruošti 37-tam Vyčių metiniam seimui, kuris bus Chicagoj.

Chicagos vyčiai laiko didele garbe turėti savo svečiais vyčius iš įvairių Amerikos dalių.

Iškilmingos seimo šv. Mišios bus šv. Jurgio parapijos bažnyčioje, kur klebonauja mūsų tautos veikėjas prelatas Balys Urba.

Erdviam Louis XVI kambary, Sherman viešbuty, penktadienį, šeštadienį ir sekmadienį bus svarstomi Lietuvos Vyčių organizacijos reikalai.

Ketvirtadienį, rugsėjo 7 d. vakare, Lietuvos Vyčių jaunimo centre įvyks delegatų ir svečių susipažinimo vakaras.

Penktadienio vakaro programa bus paskelbta vėliau.

Šeštadienį, rugsėjo 9 d., vakare įvyks šokiai puošniam Louis XVI ir Grey kambariuose, Sherman viešbuty.

Sekmadienį, rugsėjo 10 d., vakare įvyksta bankietas su trumpa programa ir vėliau šokiais ir

lietuviškomis dainomis. Šis bankietas ruošiamas gražiam Bal Tabarin kambary, Sherman viešbuty.

Chicagos apskrities Vyčiai veikia kilniam lietuvių tautos išlaisvinimo tikslui. Seimo metu, be abejo, vienas iš svarbiausių tikslų bus kaip kuo greičiausiai padėti mūsų broliams Lietuvoj atgauti savo laisvę.

Lietuvos Vyčių Illinois-Indiana apskrities Vyčiai nuoširdžiai kviečia lietuvius atsilankyti į šį reikšmingą seimą.

JONAS A. STOSKUS,

Lietuvos Vyčių Illinois-Indiana apskr.
pirmininkas

NOTICE TO ALL COUNCIL CORRESPONDENTS

VYTIS Correspondents' luncheon is being arranged for Saturday, September 9th, 1950 in Chicago, Illinois, during convention time. Joseph Boley is to be the guest speaker.

Phyllis Grendal
Asst. Editor

FELICIJA GRENDAI

priklauso L. Vyčių organizacijai nuo 1934 m. Įsirašius į L. Vyčių 17 kuopą, So. Boston, Mass., tais pačiais metais buvo išrinkta atstove į seimą, kuris įvyko New Yorke. Nuo to laiko, nenutraukusi narystės, buvo įvairiose centro, apskrities ir kuopos valdybų ir komisijų pareigose.

L. V. Centro Valdyboje — 1939—1940 m. buvo išrinkta išdo globėja 27-tame seime. 1941 m., 29-tame seime, Pittsburgh, Pa., išrinkta Centro finansų sekretore ir tas pareigas ėjo iki rugs. 22 d., 1946 m. 1945 m. L. Vyčių organizacija Feliciją apdovanojo šv. Kazimiero ketvirtojo laipsnio ordinu. 1946 m. ji buvo išrinkta Centro Ritualo Komisijos sekretore ir tas pareigas ėjo tris metus. 1946 m. buvo pakviesta "Vyties" redaktore-asistente, kur ji uoliai ir pasišventusiai tebedirba iki šiol.

Naujosios Anglijos apskrityje — 1934 m. buvo sekretore ir korespondente. 1937 m. buvo šokių rengimo komisijos pirmininkė.

17-je Algirdo kuopoje, So. Boston — Kelioliką kartų buvo išrinkta atstove iš apskrities ir kuopos į seimus: 1937—1941 m. — vicepirmininke, 1938—1940 m. — sekretore, 1940—1941 m. — vice pirmininke, 1942 m. buvo Seimo Rengimo Komiteto atstovų registracijos pirmininke. 1938 ir 1939 m. buvo šokių rengimo komisijos narė.

Būdama Centro valdyboje, pagelbėjo atgaivinti L. Vyčių 2 kuopą, Lewiston, Maine ir 1 kuopą Brocktone, Mass. Dalyvavo debatuose tema: "Kur geriau auklėjamas jaunimas Lietuvoj ar Amerikoj?", kur gynė Amerikos jaunimą.

Felicija Grendal yra Lietuvos Garbės konsulo, adv. A. O. Shallnos sekretorė.

VYČIŲ GARBĖS NARIŲ KOMISIJA, SUSIDEDANTI IŠ PIRM. LEONARDO SIMUČIO, SEKR. J. L. JUOZAIČIO, ANT. J. MAŽEIKOS, PRANO RAZVADAUSKO IR KOSTO ZAROMSKIO, SIŪLO NAUJUS ASMENIS Į GARBĖS NARIUS

APIE SIŪLOMŲ KANDIDATŲ NUOPELNUS VYČIŲ ORGANIZACIJAI PAUDODAME TRUMPŲ ŽINIŲ

JONAS KASULAITIS

į Lietuvos Vyčių organizaciją įstojo prieš 26 metus. Per tą laiką jis prirašė prie 14 kuopos apie 180 narių.

Kuopos pirmininku išbuvo 8 metus, finansų raštininku — 4 metus, izdininku — 3 su puse metų, vice pirmininku ir kitose įvairiose pareigose — 7 metus. Dalyvavo atstovų apskrities suvažiavimuose ir įvairiose komisijose per apie 20 metų. Cicero (Ill.) 14 kuopą reikėjo atgaivinti 3 kartus. Jonas Kasulaitis buvo visuomet pirmasis tame darbe. Jis buvo ir yra apskrities ir kuopos Ritualo komisijos narys. 1940 m. jis pats buvo apdovanotas šv. Kazimiero ketvirto laipsnio ordinu. Jonas Kasulaitis yra pasižymėjęs ir sporto srityje, kaip tai: basketball lygoje, baseball, bowling ir kituose Vyčių apskrities sportuose. Jis organizavo ir vadovavo Vyčių 14 kuopos sporto komandas, kurios yra daug kartų laimėjusios apskrities meisterio titulą. Visą laiką vadovavo ir dalyvavo 14 kuopos šv. Kazimiero šventės minėjimuose.

J. Kasulaitis yra pavyzdingas ir visų mylimas Amerikos lietuvių jaunimo vadas ir veikėjas.

ADV. A. J. YOUNG-JANKAUSKAS

1918—1919 m. įsirašė į Lietuvos Vyčių organizacijos 17 kuopą, So. Bostone. Nuo 1939 m. yra labai veiklus Lietuvos Vyčių organizacijoje.

Centro valdyboje —

1944 m. buvo išrinktas Ritualo komisijon, kurios jis dabar yra pirmininku. 1945 m. už nuopelnus organizacijai buvo apdovanotas šv. Kazimiero ketvirtojo laipsnio ordinu. 1945 m. buvo išrinktas pirmuoju Centro vice pirmininku, ir tas pareigas uoliai ėjo du metus. 1946 m. buvo Centro naujų narių vajuos vedėju. Išvertė iš lietuvių kalbos į anglų kalbą Ritualo komisijos konstituciją.

Naujosios Anglijos apskrityje — 1940 m. buvo atstovu į seimą. 1943 m. buvo atstovu seime. 1943 m. — apskrities pirmininku. Jo sumanymu buvo surengti kursai Naujosios Anglijos vadams — vyčiams. Jis visuomet labai garbingai atstovavo apskritį.

17-je Kuopoje, So. Bostone — 1940 m. išrinktas pirmininku. Per kelis metus buvo direktorių taryboje. Žaidė L. Vyčių 17 kuopos sviedinio (baseball) ratelį. Baigęs teisių mokslus, Antanas dar uoliau pradėjo veikti Vyčių organizacijoje. Dalyvavo seimuose, buvo jų komisijose ir pirmininkavo. Jis taip pat labai nuoširdžiai dirbo Vyčių Fondo vajuje. Rengiant L. Vyčių jubiliejinį bankietą 1945 m., Antanas J. Young buvo komisijoje ir skyrė daug savo darbo. Rašė į "Vytį" straipsnius. Atstovaudamas vyčius įvairiuose parengimuose jis yra pasakęs daug kalbų. Atstovavo L. Vyčių kuopą ALRK Federacijos skyriuje ir buvo išrinktas to skyriaus pirmininku.

Ansonia, Conn.

COUNCIL 135

ELECTED OFFICERS

At our August meeting election of officers took place and the following were elected: President — John A. Sabulis; First Vice President — Al Barauskas; Second Vice President — Stanley Varshelka; Secretary — Anne Barauskas; Financial Secretary — Anne Karitis; Treasurer — Anne Sabulis; Sgt.-at-arms — Kazys Švelnys.

Members wish to express their sincere wishes for a speedy recovery to Father Benedict Gauronskas who underwent an operation recently at St. Mary's Hospital in Waterbury.

Our outing plans are going along smoothly and from the looks of things it is going to be a success.

Plans are now under progress for a dance to be held in September with a name band.

It was good to see such a great turnout of local members at the Lithuanian Friendship Picnic at the Immaculate Conception Convent Grounds in Putnam, Conn. Mildred Driznus, Ruth Gumbulevich and Anne Sabulis had nice soft seats in the shade mind you, while Lillian Chaplik sat on a rock. Hard wasn't it?

IN THE SPOTLIGHT

A new star was born at our social — Yes, you guessed it — the hidden talent of Lillian "Salome" Chaplik who entertained us at our recent social. Keep it up Lil someday you'll really be in the "dough" and will be able to leave that gold mine in Nauugatuck. We are all waiting to see that "ballet" at our next social and the boys would like to learn to do the "College Drag".

We would like to see more of Johny Stefon at our meeting. After the performance he rendered, he should be able to open a dancing school. We're sure Olga Savitskas would be only too happy to help out as an instructor.

Our socials are getting better all the time. Members who haven't been attending them lately don't know what they are missing. Let's have a great turnout of "delinquents" at the next meeting.

We congratulate Stanley Varshel-

ka in passing the test to become a local policeman.

VACATIONERS

Welcome back — Mildred Driznus, who lost a few pounds on her jaunt to Florida. You look good! Guess I'll have to go there myself. We were also glad to see Cassie Taminskas back from California.

"Night Owl"

Paterson, N. J.

COUNCIL 61

We decided that too much time has passed since Paterson has had an article published in the VYTIS and voted to write more frequently.

Congratulations are in order for Florence Žilius on her marriage; Eleanor Stanulis on her engagement; Joe Bushnauskas on becoming a proud father of a son; and Ronnie Chernalis on her graduation.

We wish to welcome into our council, Helen Wainer, Ethel O'Connor, Richard Mečionis, Mary Ann and Jean Frappoli, Anthony Aidukas and Anthony Geližius.

Our Bus Ride to Bear Mountain was such a success that everyone is asking when the council will arrange another one.

The Mystery Ride certainly was a "mystery" when we were all told to bring flash lights! An orchid to Mrs. Mečionis for entertaining us so royally at her cabin at Lake Wallkill.

On Sunday, July 30th, we took a trip to Sea Side Heights. From remarks made on the way home, all had an enjoyable day.

Sunday October 22nd, we are sponsoring a card party. Neighboring councils please make note of the date.

Plans are in the making for a fall dance. The committee has been elected and we should have more information for you in the next issue.

WHY?

Didn't Helen Žuras show up to play softball after setting the time?

Are people so careful when Helen Wainer is around with her camera?

Were Mickey Tačionis' legs all bruised? Did the bear get him?

Was John Žuras face so red at the last meeting?

Is Vince Alex always late for a meeting?

Doesn't Bill Chernalis and Anne Adams come around to our meetings?

Does Ethel O'Connor always want coffee when it's time to go home?

Do Mary Ann and Jean Frappoli always laugh when the word "chicken" is mentioned?

Did Richie Mečionis have to call his father for another car when he was taking some girls home from a meeting?

Did it take Dot. Dutkus and Terry Volmi so long to go from the club to the cabin?

Doesn't each member bring in a new member at our next meeting?

M. & T.

New York, N. Y.

COUNCIL 12

ANNUAL BUS RIDE

Our trip to Salisbury Mills, N. Y., was greatly enjoyed by the members. The highlight of the day was a mixed softball game. There was a terrific pitching duel on between Mildred Savage and Fran Baskis. Mildred came out the winner. Final score was 6—5.

CONGRATULATIONS

To Al and Emmy Yatkauskas who surprised the council with two future members — twin boys born on August 11th!

On July 2, Fran Baskis celebrated hers on a bus ride to Dover, N. J. One of the many surprises was a cake with all the trimmings.

On July 8th our brand new Uncle, Vincent Yatkauskas celebrated his birthday.

When our meeting of August 1st was called off, everyone helped our President, Larry Janonis, celebrate his birthday.

BOWLING

Bowling season starts the end of September. Hurry up and sign up. We plan to have a men's and women's team in the league again this.

IN SERVICE

Lots of luck to George Yatkauskas who has re-enlisted into the Army. Here's one member we sure will miss.

Chicago here we come!

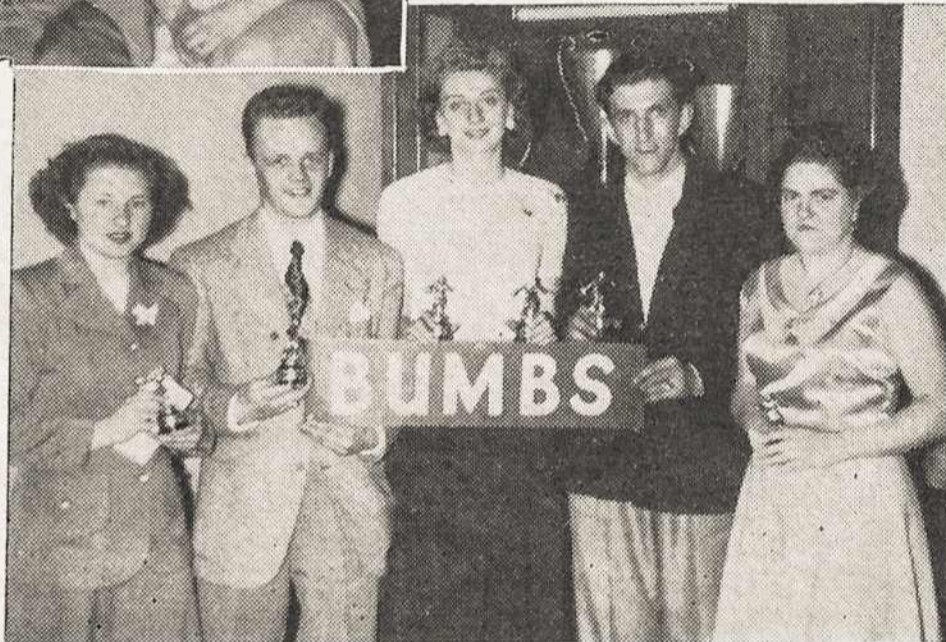
We Two

CHICAGO K. OF L. BOWLING LEAGUE (1949—1950)

OFFICERS — Left to right: Laura Yucius, treasurer; Ed. Lukošaitis, president; and Sophia Žukas, secretary.

THE CHAMPS — left to right: Ann Jasper, Ed Račkaukas, Aldona Kaminskis, Zeke Meizis and Sophia Žukas.

Chicago, Ill.

COUNCIL 36

BOWLING

"We Did It Before, and We Can Do It Again." Well, we did do it. Of course we mean the Chicago District Bowling League finals. It was a rough time getting first place but with the help of Joe Noreikis, formerly of C-36, the District brought back that beautiful trophy from the Dayton tournament, which was donated by our Council.

HERE AND THERE

Through the help of Joe Bagdonas and Vyto Gestautas we have a "news" letter. It contains the activities of the council and even the "maps" on how to get to the doings the council sponsors. Copies are also sent out to other councils. Keep up the good work fellows.

May 17 was a big day for our members especially the bowlers. Mr. Zaromskis had a party for the bowlers which turned out to be a three-fold celebration: bowlers leaving for Dayton; Mr. Zaromskis' birthday; and the 35th anniversary of the council. Everyone had a wonderful time. Indirectly we also had a send-off party for Peggy Zakaras who took a trip to Rome.

Aldona Kaminskis and Sophia Zukas are still talking about the hospitality shown them in Detroit. After the wonderful time the girls had at the picnic they were invited to the Bender home Sunday afternoon for a get-together with some of the council members. Anne Mae Uznis is a wonderful driver.

The bowlers who journeyed to Dayton, Ohio also enjoyed their stay there. With the help of Mary Ann Ambrosi a few of us got to see the city. On the way back from the sightseeing trip we also took in the Memorial Day parade.

June 24th was another big day (?) for members. We had an outing at Maple Lake. Many of the members didn't show up on account of the rain storm. But it goes to show you, rain or shine, the show goes on. Even had a couple of guests, namely Jack Jatis and Sylvia Raczkus.

Scotty

LIETUVIAI LOJALUMO PARADE CHICAGOJ

Šeštadienį, balandžio 29 d., su viršum keturi šimtai lietuvių tremtinių dalyvavo Lojalumo dienos parade Chicagoj. Graži lietuvių eiseną padarė didelį įspūdį.

Garsiam Michigan blvd. mūsų tautiečiai dalyvavo kaip tautinė grupė, kuriai maršalka buvo Jonas Stoškus.

Parado lietuvių eiseną ėjo tokia tvarka:

Grand Marshall — Jonas Stoskus; "LITHUANIANS" — didelis plakatas;

Lietuvių ir amerikiečių vėliavos; Vyrų choras;

Mergaitės tautiniais drabužiais; "U S A WE ARE LOYAL TO YOU" — plakatas;

Didelė Lietuvos vėliava—nešė aštuonios lietuvių tautiniais kostiumais;

"COMMUNISM ENSLAVES NATIONS"—plakatas;

Mergaitės su lietuviškomis vėliavutėmis;

BEHIND THE IRON CURTAIN—lietuvių eiseną, parodanti savo brolius ir seseris, kurie kenčia už geležinės uždangos;

Retežis — neša suvirš dvidešimt lietuvių;

Lietuvos vėliava su juodu kaspinu;

"JUST FROM RUSSIAN PARADISE"—plakatas;

"THANK YOU UNCLE SAM"—Lithuanian DP—plakatas;

USA Friend of All—plakatas;

U. S. A. Wants PEACE;

Russia enemy of all—plakatas;

RUSSIA WANTS PIECE OF EACH COUNTRY — plakatai;

U. S. A. THE HOPE OF THE WORLD.

Lietuvių parado vadovas buvo Povilas Baltis, Chicagos Lietuvių Tarybos pirmininkas.

J. A. S.

Brockton, Mass

COUNCIL 1

FRANCES M. KUMPA was recently notified from Washington, D. C., that she had successfully passed the Federal test and a position as stenographer in the Navy Department is awaiting her there. Prior to graduating from Brockton High School in June, she was a member of the Student Council and class play committee, played basketball and was interested in stagecraft in her senior year. Frances, like her folks, has been active in the community and member of Knights of Lithuania. We wish Frances Kumpa continued success in her new environment.

Dayton, Ohio

COUNCIL 96

Delegates to the national convention will be Leonard Valiukas, Andrew August, Annadel Miller, Sally Miller and Pat Zelinskas. Several other members are also planning to attend as guests.

Our bowling party took place the latter part of August. A fried chicken dinner was served and a good time was had by all. We are now eagerly looking forward to the coming bowling season to again try our skill.

Two of our members, Elinor Ambrose and Ted Sluzas, were wed in a beautiful ceremony on September 2nd. This was a true K. of L. affair with almost the complete bridal party being K. of L'ers. We wish you the best, Elinor and Ted.

Announcement was made at a recent surprise party of the engagement of Kitty Zubrick to Louis Prasmantas.

Past vacations found Mary Ann Ambrose on a trip to Canada, also Eleanor Babianskas Canada-bound. George Mikalauskas spent his vacation in Georgia.

Scribe #11

Detroit, Mich.

COUNCIL 102

CORRECTION PLEASE!

Joseph Bender was not the chief cook and bottle-washer at the Mother's Day Breakfast — only bottle-washer! Mrs. Edna Klucens deserves the orchids for the culinary artistry.

CONGRATULATIONS

To Gena and Gus Baiback on the birth of their son Timothy. Two K. of L. members officiated as Godparents — Sylvia Simonis and Bruno Sinkus.

NEW MEMBERS

We welcome into our council Lillian Ambrose, Adolph Armalis, Gediminas Jocis, Vaclovas Jocys, Claudette Kukler, Eleanor Mascavage, Wally Melanofsky, John Paruškevičius, Zigmąs Paruškevičius, John Paškauskas, Brian Paukštys, Vytas Petrulis, Joe and Doris Šimkus, Pat Walls, John Yonish, Edward Alkevičius and Vitalius Alkevičius.

The softball season has ended. After rightiously refusing all bribes and having made at least 12 life-long "enemies", this reporter still feels duty-bound to relate the results. Won 0—lost 9. We might add that each game was well played despite the losses. The spiritual gain of companionship and good sportsmanship shown by those participating were well worth the effort of the players. The only loss of the season which hurt our pride a bit was a game that was played against a team made up of old K. of L. members. "Chuch" Podalski proved that he still has what it takes to win.

COUNCIL BULLETIN

The second issue has rolled off the press! Ann Yursis, acting editor, is really doing a fine job.

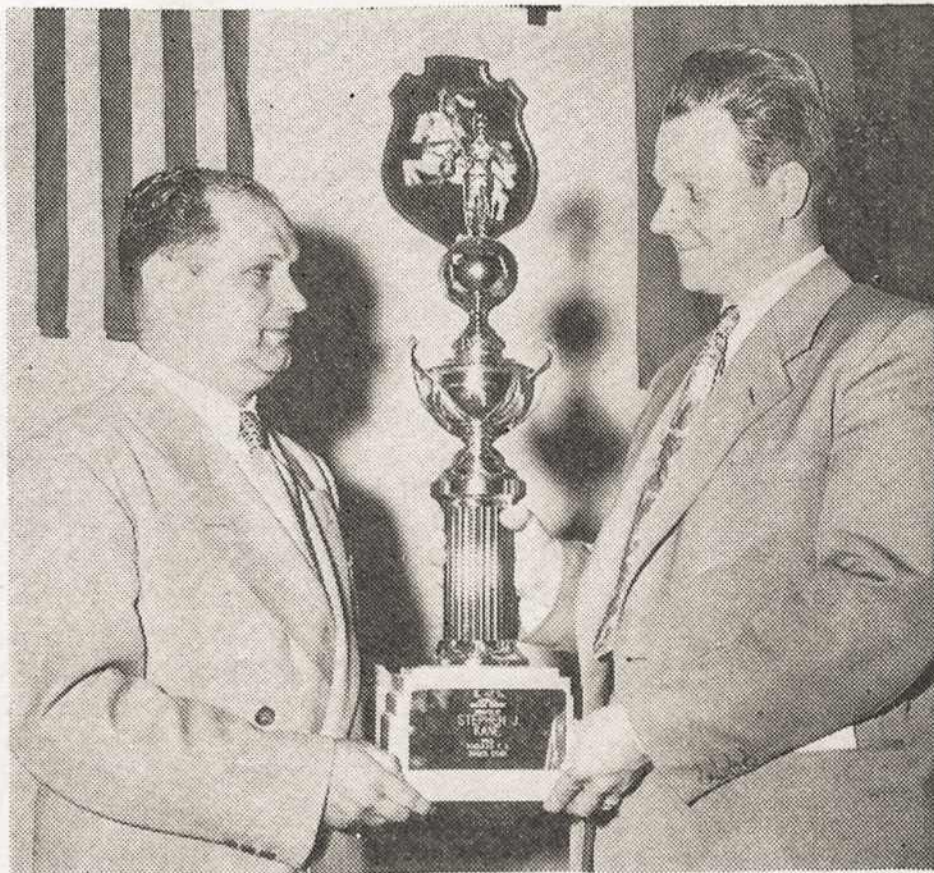
K. OF L. CHOIR

Our singing group is seriously rehearsing for the "Folk Festival" to be presented on Nov. 18th, preceding our Pre-Advent dance. In addition to this, the K. of L. choir plans to learn new hymns to be sung during Mass on Christmas Day.

There was no lack of social affairs during the summer. The choir had its outing at Detroit Beach, followed by our annual council outing in July at Estrol Beach — thanks to the wonderful hospitality of Evelyn Galinas' mother! In August we went on our annual moonlight excursion to Bob-Lo Island on Lake Erie.

Donna

Knights of Lithuania
37th NATIONAL CONVENTION
Hotel Sherman — Chicago
September 8th, 9th, 10th, 1950
Make your plans now.

STEPHEN KANE, president of Chicago Television Corporation, and vice president of K. of L. Illinois-Indiana District, presents John Stoskus, district president, with the Midwest Bowling Trophy at Chicago.

Philadelphia, Pa.

COUNCIL 3

HONORED

The Museum of Art in New York had recently honored one of our members, Edward Wallowitch, by purchasing three of his photography prints for their photographic study collection.

Admission to the museum's photographic collection has been a desired goal for many young photographers and is regarded as a valuable recognition of talent. Edward is the youngest photographer to be so honored. His pictures reveal appreciation of design and a feeling for the abstract. They are both sensitive and sympathetic and convey both general ideas and specific statements. Edward also won first prize last year at Gimbel's, was awarded second prize — Scholastic Magazine, and was honorably mentioned in a recent local contest. He truly has a great talent. We're proud of you Eddie and wish you continued success.

50 c. A BUSHEL

What a "wormy" surprise some of our girls got for three bushels of corn purchased and carried all the way from 9th Street! Two baskets were carried by Dolores Meron, Helen Shields, and "Crunch" Mažeika; the other by Dot Barauskas and Alice Žemaitaitis.

SICK LIST

Lucy Eitminavičius' sister, Julie, is confined in bed with a broken leg; Frances Nash, who is at home in New York for the summer, is

feeling better now; and Helen Shield's father is recovering after a recent operation.

IN SERVICE

Algis Chesonis is reported fighting in Korea and Algis Vaičiūnas is stationed in Texas. Raymond Misauskas left August 10th for the Army. Joe Yanulaitis, president, and Valentino Raubertas, are leaving for active duty in September. Joe's hoping the time will be delayed in order to attend the K. of L. Convention. Liutaveras Jurskis is in the Reserves hoping the mailman never comes around!

We're sorry to hear the passing of Tommy and Dolores Meron's father.

BIRTHDAY WISHES

Theresa Mažeika — September 10; Al Stankus — September 11; X. Podžiūnas — September 23; Anna Kurkis — September 25; and Joe Kana vičius — October 7.

WEDDING BELLS

Joe Jakstis and Rita Shields are to be joined in wedlock, Saturday, September 30th. Joe Rimgaila and Josephine Musuros have set the date in October. Lots of Happiness...

CONVENTION

Looks like Mary Grebloski and Hettie Sarcewicz are flying to Chicago for the convention by Sky-Coach. Helen Shields is debating over it.

We're sorry to hear that Tony Grigaras and Roman Pukstys left our city. Roman is now residing in Chicago. If this keeps up, Chicago will no longer be called the Windy City but Council 3's Little Lithuania.

"Stacy"

LAURA YUCIUS, Council 5 (North Side), Chicago, vice president, one of the most efficient workers in the Illinois-Indiana District is chairman of the gigantic Marian Lithuanian high school ticket raffle and Convention Party Committee.

Great Neck, N. Y.

COUNCIL 109

To support the N.Y.-N.J. District Picnic in Kenilworth, N. J. on July 16, the Great Neck K. of L. "went all out" and brought a whole bus load "plus" of 109'ers to the affair and had an enjoyable time.

Our "Malt Hop" was held on July 22, and the proceeds of almost \$50 went to the Center. We want to thank the councils whose members came to our affair. Eddie Klos & His Happy Five rendered us delightful music.

On June 25, a bridal shower was held for Bertha Stancavage, who will become the bride of Harry Rubenau on September 17. Looks like it will be a K. of L. wedding, with Mary Wesley, Mary Truss, and Paul Sikorski as attendants. Eva Ippoliti will also come from Maine to act as attendant. The K. of L. wishes Bertha and Harry much happiness.

A baseball match and picnic was held on July 30 with Maspeth, N. J. (110) as our guests. The game was won by Great Neck, 8 to 7. Was Johny Shields of Maspeth trying to get rid of one of the Great Neck K. of L.'ers or was he just tired from the night before, when the ball hit Mary Truss twice? We also invited the Hartford team for a game with us but to date we haven't heard from Council 6.

We certainly missed Ann Martens for the month that she was visiting her mother in the State of Washington. Good to see you back, Ann.

A special meeting was called on July 18 to "iron out" the problems of our council. Joe Boley was our

unexpected but most welcomed guest at this meeting. It was good to see so many of our members present. We thank the Social Committee for the wonderful turkey dinner served us. We also want to thank Chippy Chapin, Tony Kober, Al Wesley and the Executive Board for their splendid work on the Foul-Finding Committee.

A beach party to Jones Beach was held on August 6. It's too bad the weather wasn't nicer because we did have a nice crowd and were prepared for a full day of sunshine and fun.

Plans are in effect for our "Cinderella Ball" to be held on October 7 at Villa Nova Social Club in Port Washington, L. I. Continuous music is arranged for the evening by Les Arutt's band for this semi-formal dance.

On October 15 the council members will receive Holy Communion at the 8:00 Mass in St. Aloysius Church. That same evening we will celebrate our 16th Anniversary with dinner at the Lauraine Restaurant.

We extend best wishes and happiness to Alice Ashman who will be married on September 3 to Peter Lenk.

The New York-New Jersey District Convention will be held in Great Neck on September 24 at Steamboat Inn.

Peter Bernatovich, vice president, has been called back into the Air Corps to serve our country. We all hope to see you back again, Pete, very soon. "Jan"

K. OF L. CALENDAR

September 8 to 10 — 37th K. of L. National Convention, Chicago, Ill. Host: Illinois-Indiana District.

September 24 — New York—New Jersey District Convention. Host: Great Neck, N. Y. (109).

September 24 — New England District Convention. Host: Westfield Mass. (30).

October 7 — Dayton, Ohio (96) Dance.

October 7 — Great Neck, N. Y. (109) Ball.

October 8 — N. E. District — Candle Pin Roll-off, Norwood, Mass.

October 14 — Lawrence, Mass. (78) Dance.

October 14 — Chicago, Ill. (112) Dance.

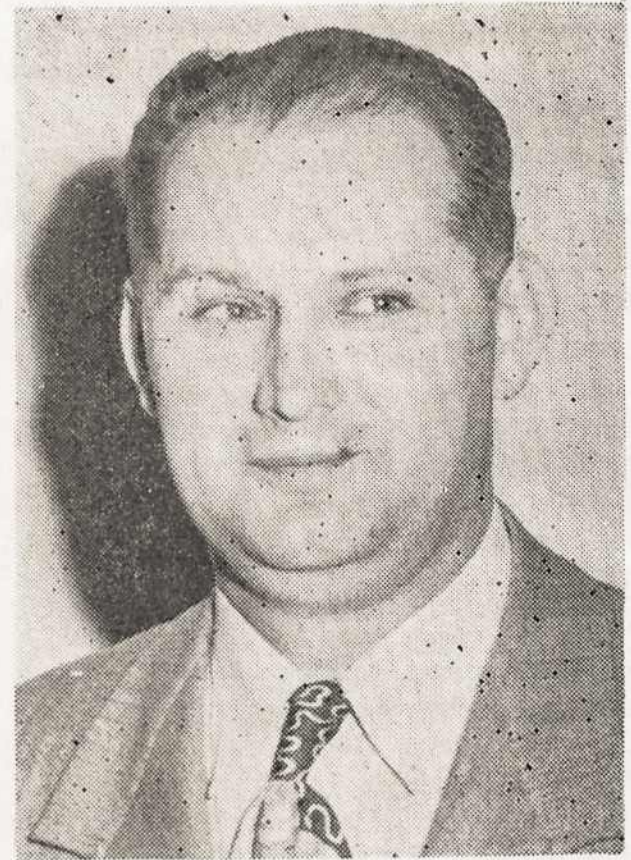
October 14 — Detroit, Mich. (102) Family Night.

October 15 — Great Neck, N. Y. (109) 16th Anniversary Dinner.

October 22 — Paterson, N. J. (61) Party.

October 28 to 29 — Ohio-Michigan District Convention. Host: Dayton Ohio (96).

November 11 — South Boston, Mass. (17) Annual Dance, Hotel Somerset, Boston.

JOHN A. STOSKUS, president of the Illinois-Indiana District. Due to his efficiency and popularity, each K. of L. affair under his leadership has been a huge success. He has gained full confidence and cooperation of the entire membership in the district.

Providence, R. I.

COUNCIL 103

The great outdoors has been beckoning as the Providence council plunges into its summer activities. On the social side, a frankfort roast, complete with softball game, mosquitoes — and "dogs", was the high-spot thus far. The softball game was one of the shortest on record. In the first inning its "gals versus guys" game was called "on account of no ball" when Al Straznik hit a long, high one — into the nearby lake. The whole party was threatened too, when the "uninvited" — giant size mosquitoes — swooped down on our unsuspecting picknickers. Helen Belconis, however, saved the day with her trusty bottle of citronella.

Actually, our roast at "Cleopatra" Park was lots of fun, due mostly to fine preparations by chairmen Ruth Savickis and Bill Belconis.

Never let it be said that "all play and no work" is the C-103 motto. Most of our members helped a good bit at the annual parish picnic recently. Several members, including Joe Nazaka and Pete Walaska, tried out their "super-salesmen" talents selling chances, while others, Ann Uzdavinys and Bert Ciocys, dealt in high finance as cashiers for the day.

Welcome back, travelers! Aldona Kirlys has returned from a trip to Pennsylvania and Ann Uzdavinis and Marion Tutless are still talking about the wonderful time spent in the big city of New York. **Šis-Tas**

HELEN GUDAUSKAS, chairman of the Lithuanian Affairs Committee of the Illinois-Indiana District, K. of L. choir commissioner and member of several district committees, is one of the most active workers in the organization.

Chicago, Ill.

COUNCIL 112

HEARTS AND FLOWERS

If I had the artistic ability, this column would be surrounded by drawings of cupids. Council 112 shines in the romance department this fall. Eleanor (Macikas) Cocco, our corresponding sec'y, was married last month. Barbara Motiejus and "Stash" Klevinsky have announced their wedding date as October 21 and Dominick Yocius, vice-president, and Agnes Šaučiūnas, trustee, will be married on the same day. The surprise announcement is the marriage of Val Sarockas, treasurer, to Vic Yurkūnas (Council 52, Elizabeth) on Sept. 2. Val met Vic at the convention in Elizabeth last year and letters and airplane trips did the rest. We were very happy about this until we realized that we thereby lose Val to Council 52. But "ką padarysi?" It's still wonderful. It will be a true K. of L. wedding with Val's sister Jean Strisko as maid-of-honor and Charles Oskutis (Council 52) as best man. Early convention guests will be invited to the reception at the K. of L. Youth Center.

SOCIALS

July social, hosted by Jean Strisko and Ed Budreck, was held at Lakeside Villa. We were so well received by Dona and Ben Žilis of our council, who operate this Dunes resort that we are going back again for our August Social.

DANCE

Gilli Karoblis has taken over the chairmanship of our fall dance which

will take place on October 14 and is hard at work to make it a successful affair. Support from other councils will be welcomed. Dance will be held at the DG American Legion Hall.

VACATIONS

Julie Greicus, secretary, and Lucille Venckus both chose California for their vacations. Gus Gudas is going East again, this time to be Godmother to a future Council 17 member, John Peter Arlauskas, son of Regina and Julian Arlauskas. Sylvia Raczkus is so busy with her Supreme Council secretarial duties that she has had to give up her vacation plans.

WELCOME BACK

Vyt Lubert has finished his duties with the Bureau of Labor Statistics and is back in Chicago in time to participate in the convention plans. We'll see you there.

Googles

Worcester, Mass.

COUNCIL 26

Our out-of-town activities have been limited to two bus trips this summer. The first was a ride out Boston way to see the Red Sox beat Detroit. The second was a beach trip. We joined forces with C-116 and spent the day at Ocean Beach Park, New London, Connecticut. The water was like ice, but most people took a dip anyway, followed by a retreat to the artificial fresh water pool. The less hearty ones relaxed on the beach, got terrific sunburns, or climbed on the rocks. Rita Karrytais and Lucy Tamasūnas were nearly hospital cases from sunburns. Muriel and Joan Gražulis were "initiated" on their first outing with us, and are looking forward to the next.

However, our in-town summer activities have been numerous. The Clean-Up-The-Clubroom Campaign has been very successfully accomplished, and the newly-painted floor, new furniture and slipcovers gives it a finishing touch.

Father Tamulevich's Catholic Study Hour was started early this summer and is going strong. Attendance is rapidly increasing. These informal discussions are very interesting and informative and all should make an effort to be there every Tuesday.

A "Lithuanistics" Class has also been started under the direction of Vyto Adomaitis. This course includes the history of Lithuania, along with very many interesting facts about her language, customs and people. He has spent many years of spare time digging deep to get all this material, and his classes are increasing our knowledge of Lithuania to a great extent.

Also, classes which will study the

language alone are being formed, along with singing groups and a dance group. The Dramatic Club has been reorganized and will start rehearsing a new play shortly. This coming season will be very well spent in K. of L. activity.

The youth of the D. P's of the city together with a committee from the K. of L. are planning an outing so that all the young people who have recently reached this country can get better acquainted with those of us who have been here all our lives. This will take place very soon.

Speaking of the D. P's, Bishop Wright has appointed Father Tamulevich along with Father Swiacki of St. Mary's Polish Church to head all who are living in the Worcester Diocese.

Angie Sarapas, Kathie Yakutis, Emily and Adella Ceraska, Father Tamulevich and Jack Thompson will attend the national convention in Chicago. Angie and Jack are official delegates and Kathie represents the New England district.

Father Al has rejoined us after a vacation, well rested and well tanned. (Think he gained a little weight, too!)

"Kivver" Stepanauskas has also joined the club of new car owners.

A great big welcome and pat on the back to Marjorie and Pete Clemens, and Rita Barnatavicius who have signed on the dotted line. A long and happy stay to all three.

The Sodality girls were rained out of Green Hill Park for their annual weenie roast, so they made use of the clubroom. Several of the girls looked around, liked the place and decided to join. That's one way to get a few new members!

Now for the sports angle. Six bowling teams are ready to roll off at the Grafton Street Bowling Green every Thursday night. A basketball team will also be organized and entered in the City Catholic League. Two military whists will be held to defray the expenses of the team, and everyone's cooperation is needed.

"Little Iodine"

Lawrence, Mass.

COUNCIL 78

Congratulations to Mr. and Mrs. F. Barteau on the arrival of their son, Clifford John. Mrs. Barteau is the former Ann Jesukevitch.

Our council is planning to hold its Fall dance October 14th. A committee of five was elected. Additional data will be announced in the next issue.

Johnny Zemis will represent our council at the 37th national convention to be held in Chicago, Ill. J. Zemis is one of our most active members.

Bewitch, Bothered and Bewildered.

S TACYS RUDYS-SR
2 319 W. 47TH PL.
CHICAGO, ILL.

South Boston, Mass.

COUNCIL 17

\$ 1,000. DONATION

Council members are proud in finally securing a window for the St. Peter's Lithuanian Church. The presentation of the check will be made at a more appropriate time. All members who helped towards such a worthy cause are highly commended.

IN BUSINESS

Stanley K. Griganavičius, 4th degree member of K. of L., is now part owner of Third Street Cafe, Inc. For a number of years, both Mr. and Mrs. S. K. Griganavičius have been active K. of L'ers and wish them success in the new business.

Mr. and Mrs. Albinas Neviera, 4th degree members, have recently gone into a different type of business — that of being cabin owners in New Hampshire. We wish them continued success.

AN INVITATION

In the Fall, our many regular activities, including socials, bowling, open house, dances, etc. will be resumed. We extend a cordial invitation to all members, young and old, to join us in our functions. As we all know, the success of an organization lies within the interest of the membership. Let's all pitch in and make this coming year a banner year!

SOCIAL

The latter of part of June, we spent an enjoyable day at Rep. Jimmy Condon's farm, North Easton. Among those who really enjoyed themselves were Ronnie Ivanauskas, J. Waygan, Ed Rudis, Vito Markelionis and Ed Bretanus. Also Alice Landansky, Marie Skudris, Mrs. Anchukaitis, Franny Kleponis — all taking card lessons from "Swifty" Contons. Our president, Vic Anchukaitis played host and saw to it that all members had a good time.

MONTHLY MEETING

At our last monthly meeting, Fr. A. Jurgelaitis, O. P., instructor at Providence College, and Father Al Contons, spiritual advisor, presented a movie which we greatly appreciated.

SOFTBALL

Our team is coming along fine. The players traveled to Lawrence and beat the fellow Knights. We're still looking forward to a girls' team being formed!

COMING EVENTS

Many members from our council are planning to attend the 37th national convention to be held in Chicago.

CONGRATULATIONS

To Vivian Gailius on receiving her R. N. She is now with the State Hospital, in a supervisory capacity. We wish Vivian continued success in her profession.

SO. BOSTONO VYČIŲ DRAMOS GRUPĖ. — Iš kairės į dešinę sėdi: Marie Skudris, Alice Laudansky, Alice Plevock, Angela Masionis; stovi: Jonas Kontautas, Jonas Olevičius ir Viktoras Anchukaitis. Šie vyčiai suvaidino J. Lolos "Šnipšnytis kariuomenėje".

NEWS

Don't forget our Membership Drive — each member is asked to bring into the club at least one new member.

I wonder why Marie Skudris is suddenly so interested in newspapers?

Notice Larry švelnis is sporting a new car. Did you get it by speaking Russian, Larry?

Snoop

Norwood, Mass.

COUNCIL 27

With the summer months here, the Norwood Council is burning up the road with its activities.

June 23, the baseball fans (and by K. of L'ers from Providence, Worcester, Lawrence and South, Boston, as well as the local parishioners. Part of the benefit is for the Supreme Council. This picnic was so successful that it was suggested another one be held this season.

June 23, the baseball fans (and others) saw one of the most exciting games between the Braves and Cardinals.

Due to the fact that no beach party was planned this year, we had one bang-up splurge at our Weenie Roast on July 12. Paul Kraw's luxurious cottage on the shores of beautiful New Pond was the site selected by the committee. Threats of a thunder shower earlier in the evening did not dampen the spirit of the large, lively crowd. A very brief, informal meeting was held and then the festivities started. John Shipper and Jasper Pazniokas gave us a preview of the latest beach attire for men. No feminine fashions were shown as the air was slightly chilly, but the girls took over in the boating department. Between singing,

dancing and canasta, hot dogs, coffee, donuts, and marshmallows were quickly consumed by a hungry crowd. Nel Pazniokas sure knows how to toast up those weenies and marshmallows. While everyone digested their food, Helen Cormier put on a floor show for the evening. Such talent! She even lead the Conga-Line to Samba music. The Hokey-Pokey loosened everybody's joints. Next came the Noriu Miego, and a slightly new version of the step was demonstrated by Brownie Kudirka and Jean Vitaitis. What happened? Too much wax on the floor?

We doff our hats off to the committee: Helen Sustavige, Jean Vitaitis, Lillian Kasauskas, John Shipper and John Navickas.

SEA BREEZE

Among the missing were: our secretary, Kay Saulen and Helen Pazniokas (both on vacation); Fr. Janunas who has gone home for a three weeks' vacation; and Eddie Tarutis who is hospitalized. Out of the hospital is Ben Chervokas. Nice seeing you around. Helen Sustavige is spending her vacation down the Cape Lost: one very active member — Helen Saboteki who became Mrs. Anthony Gudeczaukas on June 24. Our best wishes to both Helen and Tony as Providence Council 103 claims possession. Ya hey

Newark, N. J.

COUNCIL 29

It is with deep regret that we learned of the great sorrow that has come to our member Frank Vaškas, due to the recent death of his beloved sister, Mrs. Margaret Giebas of Irvington, N. J. We extend our heartfelt sympathy to Frank Vaškas and his next of kin.